

**ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ
ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΗΤΗΣ**

ΣΧΟΛΗ: ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ: ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΘΕΜΑ: Υπεράκτιες (offshore) Εταιρείες

ΟΝΟΜΑ : ΜΑΡΙΑ ΡΗΓΟΥ

Α.Μ: 2279

ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ: ΜΠΙΜΠΑ ΕΜΜ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Εισαγωγή.....	3
Περίληψη.....	5
Κεφάλαιο 1^ο	
1.1 Τι είναι οι υπεράκτιες (offshore) εταιρίες.....	6
1.2 Σύσταση υπεράκτιας (offshore) εταιρείας.....	7
1.3 Πλεονεκτήματα υπεράκτιων (offshore) εταιρειών.....	9
1.4 Λόγοι δημιουργίας των υπεράκτιων (offshore) εταιρειών.....	11
1.5 Δομές υπεράκτιων (offshore) εταιρειών.....	12
Κεφάλαιο 2^ο	
2.1 Ο κόσμος των offshore	22
2.2 Αναλυτικά παραδείγματα Ελλάδας- Λιχτενστάιν.....	23
2.3 Κριτήρια επιλογής υπεράκτιου σχήματος.....	39
Κεφάλαιο 3^ο	
3.1 Φορολογική αντιμετώπιση εξωχώριων εταιριών στην Ελλάδα.....	42
3.2 Φοροαπαλλαγή-φοροδιαφυγή και διάβρωση της φορολογικής βάσης των ανεπτυγμένων χωρών.....	42
3.3 Μόνιμη εγκατάσταση.....	43
3.4 Φορολογία εισοδήματος.....	45
Κεφάλαιο 4^ο	
4.1 Το ξέπλυμα χρήματος διαχρονικά και η περίπτωση της Ελλάδας.....	47
4.2 Ο ρόλος των υπεράκτιων εταιρειών στο ξέπλυμα χρήματος.....	48
4.2.1 Εταιρείες «φαντάσματα».....	49
4.2.2 Εταιρείες «βιτρίνα».....	49
4.2.3 Συναλλαγές στο Χρηματιστήριο.....	49
4.3 Οι μέθοδοι ξεπλύματος του «βρώμικου χρήματος».....	50
4.4 Η επιρροή των υπεράκτιων εταιρειών στην λειτουργία του Διεθνούς Χρηματιστηριακού Συστήματος	53
Συμπέρασμα.....	54
Βιβλιογραφία.....	55

Εισαγωγή

Η μεγαλύτερη εξέλιξη στον κόσμο των επιχειρήσεων τα τελευταία χρόνια είναι η επιθυμία μικρών και μεγάλων επιχειρήσεων να εκτείνουν τις δραστηριότητες τους διεθνώς. Αυτό το φαινόμενο εκθέτει τις επιχειρήσεις σε φορολογικό κίνδυνο δεδομένου ότι αναγκάζονται να λειτουργούν σε διάφορα και πολλές φορές όχι σε σταθερά φορολογικά καθεστάτα.

Ο ουσιαστικότερος λόγος της επέκτασης των επιχειρήσεων είναι η δυνητική αύξηση της κερδοφορίας τους. Ένας από τους πιο προσδιοριστικούς παράγοντες της κερδοφορίας είναι η επίπτωση των φόρων τόσο για την νέα επιχείρηση όσο και για τη μητρική.

Σε ορισμένες περιπτώσεις η έλλειψη εναρμόνισης των φορολογικών συστημάτων διαφορετικών χωρών μπορεί να δημιουργήσει καταστάσεις που η ανάληψη επιχειρημάτων πρωτοβουλιών σε τρίτη χώρα να συνεπάγεται υψηλό φορολογικό κόστος. Ένα ακραίο παράδειγμα μη εναρμόνισης είναι η διπλή φορολόγηση κερδών, ήτοι τα κέρδη ενός ξένου υποκαταστήματος να φορολογούνται πλήρως στην ξένη χώρα και στη συνέχεια τα μετά από φόρους κέρδη όταν επαναπατρίζονται στη μητρική, υπό μορφή μερίσματος, να υπόκεινται σε φορολογία ως εισόδημα της μητρικής. Η διπλή φορολόγηση θα οδηγήσει σε ματαίωση της απόφασης ίδρυσης υποκαταστήματος, εκτός αν υπάρχει κάποια έκπτωση για τους φόρους που έχουν ήδη πληρωθεί από το υποκατάστημα στην αλλοδαπή

Επειδή όμως η φορολογική επιβάρυνση πλήττει άμεσα τη κερδοφορία των οικονομικών μονάδων, είτε με υψηλούς φορολογικούς συντελεστές, είτε με την έλλειψη εναρμόνισης μεταξύ των φορολογικών συστημάτων διαφορετικών χωρών και την επιβολή διπλής φορολογίας για την ίδια οικονομική δραστηριότητα, για το λόγο αυτό το διεθνές κεφάλαιο "εφηύρε" το θεσμό των υπεράκτιων (offshore) εταιριών, δηλαδή χρησιμοποιήθηκαν μικρές κατά το πλείστον χώρες στις οποίες λειτουργεί ιδιαίτερα χαμηλή φορολογία για τις ξένες εταιρίες παρέχοντας ταυτόχρονα πλήρη εχεμύθεια.

Ο έλεγχος των offshore εταιριών καθίσταται δυσκολότερος επειδή αναπτυγμένες χώρες του Δυτικού κόσμου διευκολύνουν με ευνοϊκές νομοθεσίες την κυκλοφορία των κεφαλαίων.

Όσο και αν φαίνεται περίεργο ο μεγαλύτερος “φορολογικός παράδεισος για βάση κεφαλαίων είναι το Μανχάταν, όπου δεν υπάρχει κανείς μηχανισμός ανταλλαγής πληροφοριών για τα κεφάλαια που επενδύονται στις Η.Π.Α.

Σύμφωνα με τον Ο.Ο.Σ.Α τα κεφάλαια που διακινούνται μέσω offshore εταιριών ανέρχονται μεταξύ 5-7 τρις δολάρια και αποτελούν το 6-8 % της συνολικής παγκόσμιας υπό διαχείριση επένδυσης. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο υπολογίζει ότι ετησίως ξεπλένονται περίπου 600 δις δολάρια, εκ των οποίων τα μισά στις Η.Π.Α. Δεν είναι τυχαίο ότι οι Η.Π.Α έχουν αντιταχθεί στις προσπάθειες του ΟΟΣΑ να τεθούν περιορισμοί στους “φορολογικούς παραδείσους”.

Χαρακτηριστική περίπτωση είναι αυτή της Ελβετίας. Το 30% των κεφαλαίων των υπεράκτιων εταιριών είναι τοποθετημένα στην Ελβετία. Όλα αυτά χωρίς την δυνατότητα οποιασδήποτε διεθνούς ή κρατικής αρχής να αποκτήσει πρόσβαση στο πόθεν έσχεσ και τον προορισμό αυτών των κεφαλαίων.

Βάσει μιας έρευνας το 2005 έχει υπολογιστεί ότι πλούσιοι ιδιώτες και εταιρίες έχουν αποκρύψει από τις φορολογικές αρχές άνω των 11,5 τρις δολάρια. Σύμφωνα με το Δίκτυο Φορολογικής Δικαιοσύνης (Task Justice Network) ένα σύνδεσμο που ασκεί πέσεις σε φορολογικούς παράδεισους , μόνο μέσα στο 2006 οι offshore προστάτευαν πάνω από 225 δις δολ. σε φορολογικές αποδόσεις παγκοσμίως.

Περίληψη

Η "εξωχώρια" ή "υπεράκτια" offshore εταιρεία αποτελεί νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Οι offshore εταιρείες είναι εταιρείες αγγλοσαξονικής προέλευσης που γεννήθηκαν στις βρετανικές αποικίες και ανεπτύχθησαν μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με γρήγορους ρυθμούς.

Παρακάτω λοιπόν θα αναλύσουμε τον όρο υπεράκτια εταιρεία, θα δούμε με ποιον τρόπο γίνεται η σύσταση μιας υπεράκτιας εταιρείας, τους λόγους δημιουργίας της, και τα πλεονεκτήματα των εταιρειών αυτών.

Στη συνέχεια αναφέρονται χώρες στις οποίες λειτουργούν υπεράκτια κέντρα, και αναλύεται το Λιχτενστάιν και η Ελλάδα. Καθώς και τα κριτήρια επιλογής υπεράκτιου σχήματος.

Αναφέρεται η φορολογική αντιμετώπιση των υπεράκτιων εταιρειών στην Ελλάδα.

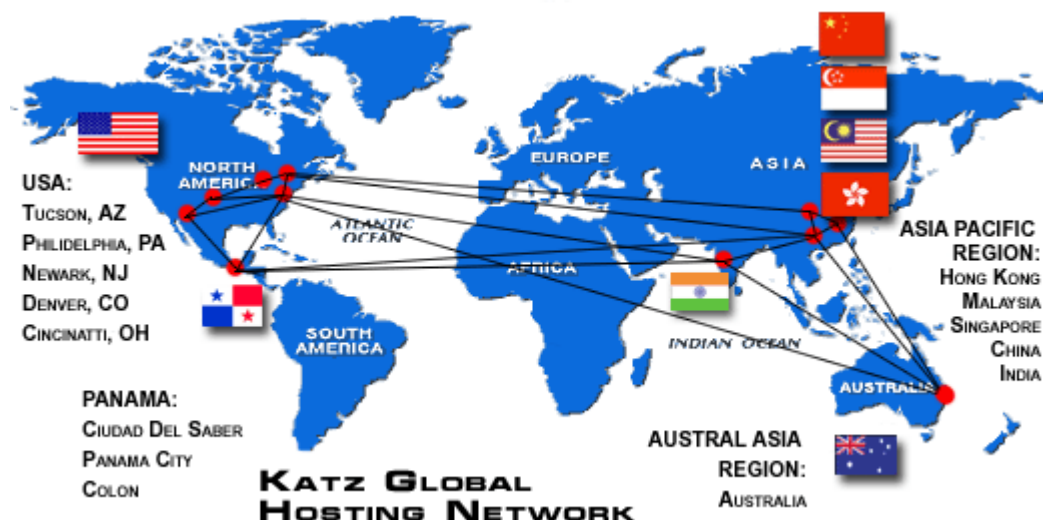
Και τέλος γίνεται αναφορά για το «ξέπλυμα χρήματος» στις εταιρείες αυτές, καθώς και το πόσο επηρεάζουν οι εταιρείες αυτές τη λειτουργία του Διεθνούς Χρηματιστηριακού Συστήματος.

1.1 Τι είναι οι υπεράκτιες (offshore) εταιρίες??

Η "εξωχώρια" ή "υπεράκτια" offshore εταιρεία αποτελεί νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου. Οι offshore εταιρείες είναι εταιρείες αγγλοσαξονικής προέλευσης που γεννήθηκαν στις βρετανικές αποικίες και ανεπτύχθησαν μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με γρήγορους ρυθμούς. Η offshore εταιρεία ιδρύεται εκτός συνόρων, επιλέγεται ως έδρα της μια χώρα με ευνοϊκό φορολογικό καθεστώς αλλά δραστηριοποιείται και χρηματοδοτείται από πηγές εκτός της χώρας ιδρύσεώς της (δηλαδή σε άλλη χώρα είναι η καταστατική έδρα της offshore εταιρείας και σε άλλη η πραγματική).

Το ελληνικό δίκαιο, για τους σκοπούς του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος ορίζει ως offshore εταιρεία «την εταιρεία που έχει την έδρα της σε αλλοδαπή χώρα και με βάση τη νομοθεσία της οποίας δραστηριοποιείται αποκλειστικά σε άλλες χώρες και απολαμβάνει ιδιαίτερα ευνοϊκής φορολογικής μεταχείρισης».

Μια υπεράκτια εταιρία έχει συνήθως μορφή Εταιρίας Περιορισμένης Ευθύνης, και είναι εγκατεστημένη σε κάποια γεωγραφική περιοχή, που έχει χαρακτηριστεί ως υπεράκτιο κέντρο.

1.2 Σύσταση υπεράκτιας (offshore) εταιρίας

ΙΔΡΥΣΗ

Για την ίδρυση υπεράκτιας εταιρείας απαιτείται οι ιδρυτές να συντάξουν και να υπογράψουν ιδιωτικό ιδρυτικό έγγραφο (καταστατικό), το οποίο κατατίθεται στο τηρούμενο σε κάθε χώρα μητρώο εταιρειών και εγκρίνεται και επικυρώνεται από την αρμόδια αρχή αυτής (λ.χ. Έφορος Εταιρειών, Αρχαιοφύλακας Εταιρειών κ.ο.κ). Σε ορισμένες χώρες απαιτείται το ιδρυτικό έγγραφο να φέρει συμβολαιογραφική θεώρηση ή και να συνταχθεί συμβολαιογραφικά εφόσον η εταιρεία είναι ανώνυμη. Η αρμόδια αρχή εκδίδει με την ίδρυση της εταιρείας και το σχετικό πιστοποιητικό ιδρύσεως αυτής. Τη διαδικασία της ίδρυσης αναλαμβάνουν συνήθως εξειδικευμένοι νομικοί ή επιχειρηματικοί σύμβουλοι.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΩΝ

Οι περισσότερες υπεράκτιες εταιρείες μπορούν να ιδρυθούν με ένα μόνο μέτοχο. Η νομοθεσία ορισμένων χωρών ορίζει, ότι ο ελάχιστος επιτρεπτός αριθμός μετόχων είναι δύο (π.χ. Παναμάς). Σε ορισμένες περιπτώσεις ο ιδρυτής μέτοχος πρέπει να είναι φυσικό πρόσωπο. Η συγκέντρωση του συνόλου των μετοχών στα χέρια ενός μετόχου δε συνιστά λόγο λύσης της Εταιρείας.

ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Οι περισσότερες νομοθεσίες κρατών προέλευσης υπεράκτιων εταιρειών ορίζουν, ως απαιτούμενο μετοχικό κεφάλαιο για την ίδρυση των εταιρειών τους ένα πολύ μικρό ποσό (λ.χ. 1000 Δολάρια Η.Π.Α., 1000 Κυπριακές Λίρες κ.ο.κ.). Το εταιρικό κεφάλαιο δεν είναι απαραίτητο να είναι καταβεβλημένο σε τραπεζικό λογαριασμό και δεν απαιτείται να πιστοποιηθεί η καταβολή του από τις εποπτικές αρχές των κρατών προέλευσης. Θεωρείται καταβεβλημένο κατά την ίδρυση της εταιρείας. Οι νομοθεσίες των κρατών προέλευσης των υπεράκτιων εταιρειών δεν συναρτούν το ύψος του εταιρικού κεφαλαίου σε σχέση με το ύψος των επενδύσεων, του τζίρου ή των καθαρών κερδών της εταιρείας. Επίσης πολλές νομοθεσίες επιτρέπουν το μετοχικό κεφάλαιο των εταιρειών να είναι καταβεβλημένο ακόμη και σε είδος ή σε νόμισμα διαφορετικό από το εγχώριο.

ΜΕΤΟΧΕΣ

Το μετοχικό κεφάλαιο των εταιρειών αυτών είναι διηρημένο σε μετοχές ανώνυμες (λ.χ. Λιβερία, κ.λπ.) ή ονομαστικές (Κύπρος, Μάλτα κ.λπ.). Στις περισσότερες περιπτώσεις δεν καθορίζεται κατώτατο όριο της ονομαστικής αξίας της μετοχής. Η έκδοση των μετοχών δεν είναι απαραίτητη, ούτε επιδρά επί του κύρους και της νομιμότητας της εταιρείας. Στο καταστατικό μπορεί να προβλέπεται επίσης η δυνατότητα να εκδοθούν διαφορετικά είδη μετοχών (κοινές, προνομιούχες με ή χωρίς δικαίωμα ψήφου κλπ.).

ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Οι εργασίες των υπεράκτιων εταιρειών διευθύνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο αυτών.

Ορισμένες νομοθεσίες επιτρέπουν το διοικητικό συμβούλιο να *απαρτίζεται από έναν μόνο διευθυντή*

Στις περισσότερες περιπτώσεις το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελείται από τουλάχιστον τρία ενήλικα μέλη.

Στο Διοικητικό Συμβούλιο έχουν δικαίωμα να μετέχουν και αλλοδαποί μέτοχοι ή μη μέτοχοι της εταιρείας.

Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου εκλέγονται (διορίζονται) και ανακαλούνται οποτεδήποτε ελεύθερα από τη Γενική Συνέλευση, που είναι το ανώτατο όργανο της Εταιρείας.

Τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου είναι επανεκλέξιμα.

ΣΚΟΠΟΣ

Δεν υπάρχει κατ' αρχήν περιορισμός στην επιλογή του σκοπού της Εταιρείας, ο οποίος μπορεί να είναι η διακίνηση εμπορευμάτων καθορισμένων ή μη, η παροχή κάθε είδους υπηρεσιών, η διαχείριση και εκμετάλλευση ακινήτων, μπορεί να δραστηριοποιείται στις Χρηματιστηριακές αγορές, να συνάπτει συμβάσεις χρηματιστηριακών προϊόντων, παραγωγών, προθεσμιακές συμβάσεις κ.ο.κ. Η νομοθεσία ωστόσο ορισμένων χωρών (λ.χ. Κύπρος) επιβάλλει περιορισμούς και θέτει προϋποθέσεις για την έγκριση της λειτουργίας, εταιρειών ειδικού σκοπού (χρηματιστηριακές, τραπεζικές κ.ο.κ.).

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Οι εταιρείες διεθνούς οικονομικής δραστηριότητας στις περισσότερες περιπτώσεις, όπως ορίζεται από τη νομοθεσία των κρατών προέλευσης εξαιρούνται -άλλοτε υπό προϋποθέσεις και άλλοτε χωρίς) οποιασδήποτε φορολογίας. Σε ορισμένα κράτη για να υπαχθούν στο καθεστώς της προαναφερόμενης φορολογικής εξαίρεσης πρέπει να καταβάλουν ετησίως ένα σταθερό και σχετικά μικρό φορολογικό τέλος. Σε άλλες χώρες τα καθαρά κέρδη των εταιρειών φορολογούνται με πολύ μικρό συντελεστή. Στις περισσότερες πάντως περιπτώσεις τα κεφαλαιουχικά κέρδη των εταιρειών εξαιρούνται της φορολογίας.

Επιπρόσθετα δεν παρακρατείται φόρος στα κράτη προέλευσης για τόκους, μερίσματα και δικαιώματα εκμετάλλευσης που πληρώνονται από τις εταιρείες διεθνούς οικονομικής δραστηριότητας.

Ανά περίπτωση θα πρέπει να ερευνάται εάν τα κράτη προέλευσης έχουν υπογράψει με άλλα κράτη, στο έδαφος των οποίων αποκτούν εισόδημα οι υπεράκτιες εταιρείες, συμβάσεις αποφυγής διπλής φορολογίας. Στην περίπτωση αυτή και κατ' εφαρμογή των διατάξεων της συμβάσεως είναι δυνατό μια συναλλαγή να απαλλαγεί πλήρως της φορολόγησης.

Εφιστούμε την προσοχή στην επιλογή μιας εταιρείας διεθνών δραστηριοτήτων.

Υπενθυμίζουμε, ότι απαιτείται προσεκτικός φορολογικός σχεδιασμός κυρίως επί των θεμάτων που έχουν να κάνουν με το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.), τυχόν ειδικούς φόρους ακινήτων κ.ο.κ. Η συνδρομή ειδικών συμβούλων είναι απαραίτητη για την απρόσκοπτη λειτουργία του σχήματος.

1.3 Πλεονεκτήματα υπεράκτιων (offshore) εταιριών

Τα σημαντικότερα πλεονεκτήματα των Υπεράκτιων εταιριών είναι τα ακόλουθα:

ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

- 1.** Οι υπεράκτιες εταιρείες μπορούν να ασκούν την εμπορική τους δραστηριότητα σε οποιαδήποτε χώρα της υφηγίου (εκτός από λίγες εξαιρέσεις).
- 2.** Τα όργανα των εταιρειών αυτών (διοικητικό συμβούλιο, γενική συνέλευση κλπ.) μπορούν να συνεδριάζουν ελεύθερα και νομότυπα σε οποιαδήποτε χώρα.
- 3.** Οι μετοχές των εταιρειών αυτών είναι στις περισσότερες περιπτώσεις ανώνυμες,

ακόμη όμως και όταν η νομοθεσία της χώρας προέλευσης προβλέπει υποχρεωτικά ονομαστικές μετοχές και τότε παρέχεται η ευχέρεια της διατήρησης της ανωνυμίας του πραγματικού μετόχου.

4. Τα δικαιώματα των μετόχων διέπονται κατ' αρχήν από το δίκαιο της έδρας της εταιρείας. Οι μέτοχοι και οι διευθυντές των εταιρειών αυτών μπορούν στις περισσότερες περιπτώσεις να είναι πρόσωπα οποιασδήποτε εθνικότητας ή ιθαγένειας.

5. Τα κέρδη των εταιρειών αυτών, τα οποία έχουν αποκτηθεί από τη δραστηριότητα τους εκτός της χώρας προελεύσεως, δεν υπόκεινται σε φόρους (ή η φορολόγηση τους είναι πολύ μικρή), τέλη ή δασμούς ακόμη κι αν οι σχετικές συμβάσεις έχουν συναφθεί εντός του κράτους προελεύσεως της εταιρείας.

6. Στις περισσότερες χώρες προέλευσης οι υπεράκτιες εταιρείες δεν υπόκεινται σε συναλλαγματικούς περιορισμούς.

7. Ορισμένες χώρες, των οποίων η νομοθεσία τους επιτρέπει την ίδρυση υπεράκτιας εταιρείας στο έδαφος τους έχουν υπογράψει με πολλές άλλες χώρες συμβάσεις αποφυγής διπλής φορολογίας, οι οποίες συμβάσεις προσφέρουν σημαντικές ευκαιρίες για διεθνή φορολογικό προγραμματισμό.

Συμπερασματικά ο τρόπος διοικήσεως, η έμμεση ή άμεση ανωνυμία του πραγματικού μετόχου, η απλούστευση των διαδικαστικών θεμάτων και η ελεύθερη ρύθμιση τους από το καταστατικό, η οικονομικά συμφέρουσα διαχείρισή τους, τα φορολογικά πλεονεκτήματα έχουν επιβάλλει τις υπεράκτιες εταιρείες στις διεθνείς συναλλαγές. Σε κάθε όμως περίπτωση και με δεδομένη την συντονισμένη προσπάθεια πολλών κυβερνήσεων να προβάλουν εμπόδια (ή πολλές φορές δυσβάσταχτους φορολογικούς ελέγχους) στη δράση των υπεράκτιων εταιρειών, πριν από την ίδρυση μιας υπεράκτιας εταιρείας επιβάλλεται να έχει προηγουμένως αναλυθεί ο σκοπός της συστάσεως και το επιδιωκόμενο με αυτή αποτέλεσμα.

Επισημαίνουμε, ότι λανθασμένοι χειρισμοί, λ.χ. στην επιλογή της εθνικότητας της εταιρείας μπορεί να οδηγήσουν είτε σε ματαίωση του επιδιωκόμενου σκοπού είτε σε σημαντική οικονομική επιβάρυνση, των εταιρειών, του αντικειμένου τους ή ακόμη και των πραγματικών μετόχων τους.

1.4 Λόγοι δημιουργίας των εξωχώριων (offshore) εταιριών.

Η ανάπτυξη του Διεθνούς εμπορίου, η διεθνοποίηση των χρηματοοικονομικών συναλλαγών και η ελευθερία που υπάρχει στον τομέα της διακίνησης των κεφαλαίων και του συναλλάγματος είχαν ως συνέπεια τη σημαντική αύξηση των συναλλαγών που διενεργούνται από υπεράκτιες εταιρίες. Σε παγκόσμια κλίμακα τα κέντρα εξωχώριων εταιριών υπερβαίνουν τα 80 και μέσα από τις εταιρίες αυτές διακινείται περίπου το μισό του παγκόσμιου τζίρου.

Τα καθοριστικά κριτήρια για την ίδρυση και διατήρηση μιας υπεράκτιας εταιρίας μπορούν να συνοψιστούν στα εξής:

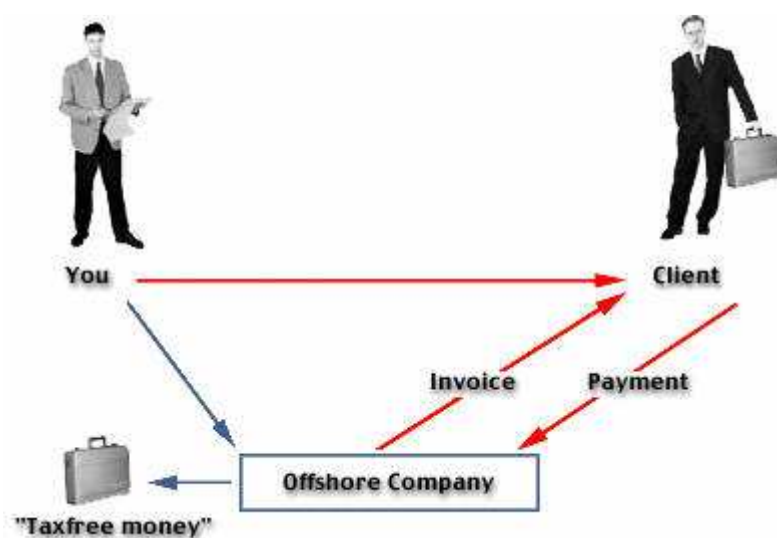
- Η γρήγορη σύσταση με χαμηλό κόστος ,ελάχιστο απαιτούμενο εταιρικό κεφάλαιο και εξαιρετικά περιορισμένες διατυπώσεις.
- Πλήρης ανωνυμία των πραγματικών μετόχων.
- Η δυνατότητα σύστασης της εταιρίας με έναν μόνο μέτοχο.
- Η μεταφορά των κερδών από υψηλά σε χαμηλά φορολογούμενες χώρες.
- Η αποφυγή του πόθεν έσχες τόσο στην αγορά περιουσιακών στοιχείων όσο και στη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.
- Η αποφυγή της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας για επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται και απασχολούν προσωπικό στο εξωτερικό.
- Η αποφυγή δεσμεύσεων ατομικής περιουσίας , με τη διασφάλιση από μελλοντικές διεκδικήσεις δανειστών.
- Η αποφυγή φορολογικών επιβαρύνσεων.
- Η πλήρης απαλλαγή του φόρου κληρονομιάς, δωρεάς, μεταβίβασης και γονικής παροχής σε περιπτώσεις ακινήτων.
- Αποφυγή διεκδικήσεων συζύγου σε περίπτωση διαζυγίου.
- Αποφυγή φόρου τόκων στις καταθέσεις.
- Τραπεζικό απόρρητο προστατεύει από ελέγχους.
- Η μη ύπαρξη συναλλαγματικών περιορισμών.

1.5 Δομές υπεράκτιων εταιριών

Οι υπεράκτιες εταιρίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν για διάφορους σκοπούς με ποικίλους τρόπους και σε διαφορετικούς τύπους όπως:

- Εταιρίες χαρτοφυλακίου (Holding Companies)
- Εταιρίες παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών (Finance Companies)
- Εταιρίες αδειών-δικαιωμάτων (Licensing Companies)
- Εμπορικές Εταιρίες (Trading Companies)
- Εταιρίες παροχής διοικητικών υπηρεσιών (Administration Companies)
- Ναυτιλιακές Εταιρίες (Shipping Companies)
- Εμπιστεύματα (Trusts)
- Επενδυτικές Εταιρίες (Investments Companies)
- Τραπεζικές εταιρίες (Banking Companies)
- Εταιρίες παροχής υπηρεσιών
- Εταιρίες υβρίδια
- Δομές nominee
- Εταιρίες ασφαλειών (Insurance Companies)
- Εταιρίες περιορισμένης ευθύνης (LLCs)

Στη συνέχεια θα αναλύσουμε κάποιες από τις πιο διαδεδομένες χρήσεις των υπεράκτιων εταιριών.

Εταιρίες χαρτοφυλακίου (Holding Companies)

Η χρήση των offshore holding ή offshore εταιρών επενδύσεων που είναι εγκατεστημένες σε εξωχώρια κέντρα είναι μια μέθοδος διεθνούς φορολογικού σχεδιασμού για την χρηματοδότηση δραστηριοτήτων offshore.

Οι δραστηριότητες σε τρίτες χώρες συγκεντρώνονται σε μια υπεράκτια εταιρία η οποία είτε έχει offshore λειτουργούντα υποκαταστήματα είτε κατέχει μετοχές διεθνών θυγατρικών που δραστηριοποιούνται σε εμπόριο και επιχειρήσεις σε άλλες χώρες. Η υπεράκτια εταιρία λειτουργεί ως εταιρία εκκαθάρισης για τα κέρδη από ξένες δραστηριότητες, για συσσώρευση κερδών, επανεπενδύσεις κερδών και επέκταση των δραστηριοτήτων της σε άλλες χώρες με ειδικούς μειωμένους φορολογικούς συντελεστές.

Η πιο κοινή πρακτική για τις offshore holding εταιρίες είναι να χρησιμοποιούν θυγατρικές σε τρίτες χώρες παρά υποκαταστήματα.

Ορισμένα εξωχώρια κέντρα παρέχουν ειδικά φορολογικά προνόμια στις εταιρίες συμμετοχών και πιο κάτω παρατίθενται μερικά από τα οφέλη που προκύπτουν από τη χρήση μιας εταιρίας συμμετοχών σε εξωχώρια κέντρα:

Αναβολή της πληρωμής φόρου στα μερίσματα. Όπως είναι γνωστό τα μερίσματα φορολογούνται στην χώρα απόκτησης τους, που είναι στην περίπτωση μας η χώρα έδρας της θυγατρικής εταιρίας. Με την χρήση της υπεράκτιας εταιρίας συμμετοχών και των Συμβάσεων αποφυγής διπλής Φορολογίας, η τοποθέτηση είτε η συγκέντρωση των μερισμάτων στην εταιρία συμμετοχών αναβάλλει, μερικές φορές μειώνει ή και σε ορισμένες υπεράκτιες δικαιοδοσίες απαλλάσσει τους επιχειρηματίες από την πληρωμή φόρου.

Αναβολή της πληρωμής φόρου στα κεφαλαιακά κέρδη (υπεραξία). Ορισμένες χώρες επιβάλλουν φόρο κεφαλαιακών κερδών. Εάν η θυγατρική σε ξένη χώρα ανήκει σε μια offshore εταιρία συμμετοχών τότε υπάρχει η δυνατότητα πώλησης της θυγατρικής σε ξένη χώρα από τη offshore εταιρία συμμετοχών και υπό κανονικές συνθήκες τα κεφαλαιακά κέρδη που προκύπτουν δεν υπόκεινται σε φορολόγηση και

συγκεντρώνονται στην offshore εταιρεία συμμετοχών και στη συνέχεια επαναπατρίζονται με άνεση στην μητρική.

Απουσία συναλλαγματικών ελέγχων. Εάν η χώρα της μητρικής εταιρίας επιβάλλει συναλλαγματικούς ελέγχους στις ξένες επενδύσεις, η σύσταση μιας υπεράκτιας εταιρίας συμμετοχών διευκολύνει την μετακίνηση των κερδών από την θυγατρική εταιρία της τρίτης χώρας και τη συγκέντρωσή τους στο υπεράκτιο κέντρο, αποφεύγοντας έτσι τη μετακίνηση τους προς τη χώρα έδρας της μητρικής και το συνεπαγόμενο συναλλαγματικό έλεγχο.

Η ιδανική δομή εταιρίας συμμετοχών πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα μείωσης της φορολογίας των κερδών πράγμα που απαιτεί φορολογικές συμφωνίες με παρακάτω ιδιαίτερα στοιχεία:

- Τα μερίσματα που στέλνονται από τη θυγατρική στην εταιρία holding ή πρέπει να απαλλάσσονται ή να υπόκεινται σε χαμηλούς παρακρατούμενους φόρους στο φορολογικό καθεστώς απόκτησης τους (θυγατρικής).
- Τα μερίσματα που λαμβάνονται από την holding προερχόμενα από τη θυγατρική ή πρέπει να απαλλάσσονται ή να υπόκεινται σε χαμηλούς φόρους στο φορολογικό καθεστώς της holding.
- Τα μερίσματα που πληρώνονται από την holding στην τελική μητρική πρέπει να απαλλάσσονται ή να υποβάλλονται σε χαμηλούς φόρους στα φορολογικά καθεστώτα της holding και της τελικής μητρικής.
- Τα κέρδη της holding από την πώληση των μετοχών της θυγατρικής πρέπει να υποβάλλονται σε χαμηλούς φόρους στο φορολογικό καθεστώς της holding.

Οι παραδοσιακές και ευρέως γνώστες τοποθεσίες εγκατάστασης δομών των εταιριών συμμετοχών- holding (Ηνωμένο Βασίλειο, Λουξεμβούργο, Δανία, Ολλανδία, Ολλανδικές Αντίλλες) έχουν οργανώσει την νομοθεσία τους ειδικά για τη μεταχείριση των εισοδημάτων από τα ξένα μερίσματα. Κάθε χώρα από τις προαναφερόμενες έχει ένα εκτεταμένο δίκτυο διμερών φορολογικών συμβάσεων.

Αλλά καθεστώτα εταιριών holding είναι ελκυστικά επειδή χρησιμοποιούν την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις μητρικές – θυγατρικές εταιρίες, ειδικά για περιπτώσεις Ευρωπαϊκών Επενδύσεων.

Εταιρίες παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών (Finance Companies)

Μια εταιρία παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών που βρίσκεται σε Υπεράκτιο κέντρο (χώρα) λειτουργεί ως κανάλι διοχέτευσης δανείων σε μια ξένη θυγατρική εταιρία. Η χρήση μιας υπεράκτιας εταιρίας χρηματοοικονομικών υπηρεσιών παρέχει τη δυνατότητα να μετακινηθούν αποτελεσματικά κέρδη από την ξένη θυγατρική (δανειολήπτρια), που υπάγεται σε δικαιοδοσία με υψηλούς συντελεστές φορολόγησης στη υπεράκτια δικαιοδοσία με χαμηλή φορολογία. δηλαδή ο τόκος και δόσεις αποπληρωμής του δανείου προς την υπεράκτια εταιρία μειώνουν σημαντικά το μειονέκτημα του σχήματος αυτού είναι ότι η χώρας έδρας της δανειολήπτριας εταιρίας επιβάλλουν την παρακράτηση φόρου σε ποσό του τόκου του δανείου.

Προκειμένου λοιπόν να αποφευχθεί ή να μειωθεί η παρακράτηση φόρου που προκύπτει , όπως είπαμε όταν η δανειολήπτρια εταιρία πληρώνει τόκο στο εξωτερικό μεθοδεύεται η κατεύθυνση των κεφαλαίων του δανείου μέσω φιλικών δικαιοδοσιών (χωρών) , που διαθέτουν τις φορολογικές συμβάσεις που απαλλάσσουν ή μειώνουν τους παρακρατούμενους φόρους.

Πολλές υπεράκτιες δικαιοδοσίες δεν απαιτούν τη διατήρηση των συγκεκριμένων δεικτών κεφαλαιακής επάρκειας, πράγμα που δίνει τη δυνατότητα στις εταιρίες παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών να έχουν ελάχιστο ύψος ιδίων κεφαλαίων.

Οι εταιρίες παροχής χρηματοοικονομικών υπηρεσιών έχουν σημαντική αξία , στη περίπτωση που μια χώρα έχει υψηλούς συντελεστές φορολόγησης εισοδήματος και μερισμάτων. Η αποπληρωμή των τόκων δεν μειώνει μόνο τα φορολογητέα κέρδη της δανειολήπτριας εταιρίας αλλά μειώνει σημαντικά και τα προς αποπληρωμή μερίσματα της. Η αποπληρωμή των τόκων δεν μειώνει μόνο τα φορολογικά κέρδη της δανειολήπτριας εταιρίας αλλά μειώνει σημαντικά και τα προς αποπληρωμή μερίσματα της.

Εταιρίες αδειών- δικαιωμάτων (Licensing Companies)

Μια επιχείρηση μπορεί να χρησιμοποιήσει μια εταιρία αδειών που βρίσκεται σε ένα κατάλληλο διεθνές Offshore Χρηματοοικονομικό Κέντρο για να λειτουργεί ως χορηγός αδειών δικαιωμάτων σε μια ξένη θυγατρική. Οι περιοδικές πληρωμές για το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικής περιουσίας όπως δικαιώματα ευρεσιτεχνίας , συγγραφικά δικαιώματα, σήματα , επιστημονικές πληροφορίες ή βιομηχανικές διαδικασίες λειτουργούν και χρησιμοποιούνται από πολλές δικαιοδοσίες σαν ενοίκιο (royalties) που είναι έξοδα που μειώνουν τα ακαθάριστα έσοδα των επιχειρήσεων.

Πληρώνοντας royalties (πόσο για χρήση δικαιωμάτων) σε μια offshore licensing εταιρεία τα κέρδη μετακινούνται από την ξένη θυγατρική στην offshore licensing εταιρεία η οποία πληρώνει λίγο ή καθόλου φόρο στα royalties που λαμβάνει.

Μια υπεράκτια εταιρεία licensing για να έχει το δικαίωμα να δίνει άδεια χρήσης βιομηχανικής περιουσίας ή πνευματικής, κατ' αρχήν πρέπει η ίδια να τα αποκτήσει. Για τον λόγο αυτό απαιτείται μεταφορά της ευρεσιτεχνίας ή άλλων δικαιωμάτων από την χώρα της μητρικής εταιρίας σε υπεράκτια δικαιοδοσία. Αυτή η μεταφορά συχνά απαιτεί προηγούμενο φορολογικό ή συναλλαγματικό έλεγχο με αποτέλεσμα συχνά η μεταφορά αυτή να φορολογείται. Έτσι πολλές φορές οι σύμβουλοι φορολογικών θεμάτων προσπαθούν να αναγνωρίσουν και να μεταφέρουν τα άυλα αγαθά σε υπεράκτιες εταιρίες πριν αυτά αποκτήσουν μεγάλη αξία. Από την στιγμή του τα άυλα αγαθά είναι στην υπεράκτια εταιρία , νοικιάζονται σε μια μεσολαβούσα εταιρία , η οποία διεξάγει την εκμετάλλευσή τους. Τα έσοδα από την εκμετάλλευσή των άυλων αγαθών περνούν στην μεσολαβούσα εταιρία , η οποία παρακρατάει μια μικρή προμήθεια ως αμοιβή για τις υπηρεσίες που παρέχει κατά τη διαπραγμάτευση των συμφωνιών, που κυμαίνεται από 10% έως 20% και τα υπόλοιπα κέρδη αποδίδει στην υπεράκτια εταιρία.

Με τον τρόπο αυτό συσσωρεύονται τα κέρδη από την εκμετάλλευσή των δικαιωμάτων στην υπεράκτια εταιρία και αποφεύγονται σε μεγάλο βαθμό οι φορολογικές επιβαρύνσεις. Εάν η μητρική εταιρία πουλούσε τα δικαιώματα απευθείας στην εταιρία χρήστη, ακόμα και αν υπήρχαν συμφωνίες αποφυγής διπλής φορολογίας, θα επιβαρυνόταν με φόρο υπεραξίας, αφού θα υποχρεωνόταν να εμφανίσει την πραγματική αξία πώλησης του δικαιώματος.

Εμπορικές εταιρείες (Trading companies)

Είναι οι εταιρίες που δραστηριοποιούνται κατά κύριο λόγο εισαγωγικό και εξαγωγικό εμπόριο. Η υπεράκτια εταιρία χρησιμοποιείται εδώ κατά τέτοιο τρόπο ώστε αποτελεσματικά να μεταφέρει τα κέρδη από μια χώρα με υψηλή φορολόγηση σε μια χώρα με χαμηλή φορολόγηση. Τα σχήματα που διαμορφώνονται σε αυτές τις περιπτώσεις επίσης αποκαλούνται ως τριγωνικό εμπόριο. Το σχήμα αυτό συνήθως εφαρμόζεται ως ακόλουθο: μια εμπορική εταιρία που πραγματοποιεί εξαγωγές – εισαγωγές ιδρύει μια υπεράκτια εταιρία, που λειτουργεί ως διαμεσολαβητής μεταξύ του πωλητή και του αγοραστή. Όταν η ιδρύτρια επιχείρηση πραγματοποιεί εισαγωγές ο προμηθευτής στέλνει τα εμπορεύματα απευθείας στην ιδρύτρια και εκδίδει το τιμολόγιο στο όνομα της υπεράκτιας εταιρίας, η οποία με τη σειρά της τιμολογεί την ιδρύτρια επιχείρηση σε τιμή προσ αυξημένη. Αντίστοιχα αν η μητρική επιχείρηση πραγματοποιεί εξαγωγές, το εμπόρευμα αποστέλλεται στον αγοραστή και η μητρική τιμολογεί την υπεράκτια με τιμή χαμηλότερη η οποία με την σειρά της τιμολογεί τον αγοραστή. Με αυτόν τον τρόπο η μητρική επιχείρηση καταρχήν μειώνει τα εμφανιζόμενα κέρδη και επιπλέον συσσωρεύει το κεφάλαιο στο λογαριασμό της υπεράκτιας εταιρίας.

Δεδομένου ότι οι περισσότερες υπεράκτιες δικαιοδοσίες επιβάλλουν υψηλούς εισαγωγικούς δασμούς σημαντικό είναι η υπεράκτια εταιρία να μην παραλαμβάνει τα αγαθά, αλλά να τα πουλάει χωρίς αυτά να περάσουν μέσω του εδάφους της offshore έδρας.

Εταιρεία Παροχής Διοικητικών Υπηρεσιών (Administration companies)

Ορισμένες υπεράκτιες δραστηριότητες δεν περιλαμβάνουν άπλα μια ξένη θυγατρική εταιρία, αλλά περιλαμβάνουν έναν όμιλο που αποτελείται από την μητρική εταιρία και τις θυγατρικές στις διάφορες χώρες και με διαφορετικές δραστηριότητες. Η διαχείριση και ο έλεγχος του ομίλου μπορεί να διεξάγεται μέσω μιας εξωχώρια εταιρίας παροχής υπηρεσιών Διοίκησης – Διαχείρισης. Το συγκεκριμένο σχήμα προσφέρει εμπορικά πλεονεκτήματα με τη συγκέντρωση όλων των διοικητικών – διαχειριστικών λειτουργιών σε έναν φορέα

Η ίδρυση κεντρικών γραφείων διοίκησης σε μια offshore χώρα από φορολογική άποψη είναι μια τεχνική μεταφοράς κερδών όπου οι δραστηριότητες διοίκησης – διαχείρισης ενός ομίλου εταιριών αναλαμβάνονται από την υπεράκτια εταιρία παροχής διοικητικών υπηρεσιών, η οποία αμείβεται με ποσοστό επί των κερδών του ομίλου. Η υπεράκτια εταιρία για τα κέρδη (αμοιβές) της δεν φορολογείται ή φορολογείται με πολύ χαμηλό συντελεστή. Είναι βέβαια πιθανό ότι οι εταιρίες του ομίλου, όταν κάνουν τις πληρωμές στην υπεράκτια εταιρία παροχής διοικητικών υπηρεσιών θα πρέπει να πείσουν τις τοπικές φορολογικές αρχές της έδρας των εταιριών του ομίλου, για το ότι το τίμημα για τις υπηρεσίες προσδιορίζεται κάτω υπό τις πλήρως ανταγωνιστικές συνθήκες της αγοράς. Για τον λόγο αυτό όταν υπάρχει πρόθεση δημιουργίας μιας υπεράκτιας εταιρίας παροχής διοικητικών υπηρεσιών, είναι σημαντικό να βεβαιωθεί ο ενδιαφερόμενος ότι το διεθνές εξωχώριο κέντρο που θα χρησιμοποιηθεί έχει τις απαραίτητες υποστηρικτικές υπηρεσίες που θα δώσουν τη δυνατότητα στην υπεράκτια εταιρία διαχείρισης να λειτουργεί αποτελεσματικά.

Ναυτιλιακές εταιρίες (Shipping Companies)

Ένας μεγάλος αριθμός των εξωχώριων κέντρων έχουν θεσπίσει ευνοϊκές ρυθμίσεις για τις εταιρίες που ασχολούνται με τη ναυτιλία, περιλαμβανομένης της ναύλωσης και ενοικίασης σκαφών. Οι χώρες αυτές ενθαρρύνουν δυναμικά τις ναυτιλιακές εταιρίες να λειτουργήσουν υπό τις λεγόμενες σημαίες ευκαιρίας, πράγμα που επιτρέπει σε μια μη μόνιμα εγκατεστημένη εταιρία να νηολογήσει με σύντομες και όχι ιδιαίτερα αυστηρές διαδικασίες, αλλά με εξαιρετικά χαμηλό και ανταγωνιστικό κόστος τα πλοία, χρησιμοποιώντας την σημαία του εξωχώριου κέντρου (χώρας).

Τα κέρδη που προκύπτουν από την εκμετάλλευση του πλοίου που έχει μια υπεράκτια εταιρία υποβάλλονται σε πολύ χαμηλή φορολογία.

Πάντως πρέπει να τονίσουμε ότι οι ειδικοί χαμηλοί συντελεστές δεν εφαρμόζονται πάντα σε όλο το εισόδημα που αποκτάται από την υπεράκτια ναυτιλιακή εταιρία. Ορισμένες φορές ένα μέρος του εισοδήματος φορολογείται

με πλήρης συντελεστές ιδίως σε ότι άφορα το δικαίωμα χρήσης σημαίας και της νηολόγησης.

Τα περισσότερα εξωχώρια κέντρα έχουν νομοθετικές ρυθμίσεις σχετικά με το ανθρώπινο δυναμικό και την ασφάλεια των πλοίων που έχουν νηολογηθεί στην χώρα τους και χρησιμοποιούν την δική τους σημαία. Ο κυριότερος λόγος για την χρήση της νηολόγησης σε υπεράκτια κέντρα, ως σημαίας ευκαιρίας, σχετίζεται με την ευνοϊκή μεταχείριση των εφοπλιστών και των πλοιοκτητών, που συχνά έρχεται σε αντίθεση με τα συμφέροντα των εργαζομένων και της Διεθνούς Ομοσπονδίας Εργαζομένων στις μεταφορές.

Εμπιστεύματα (Trusts)

Η ιδέα των trust αναπτύχθηκε ως τρόπος προστασίας της περιουσίας. Οι συμβαλλόμενοι σε ένα trust είναι ο διαθέτης (settlor) που μεταφέρει τα περιουσιακά του στοιχεία σε trust, ο διαχειριστής (trustees), ο οποίος διοικεί το trust, ο θεματοφύλακας (custodian) και ο δικαιούχος (beneficiary) που λαμβάνει τα οφέλη των περιουσιακών στοιχείων του trust. Το trust δεν έχει την νομική προσωπικότητα και δεν μπορεί να έχει περιουσιακά στοιχεία, όλη η περιουσία του trust είναι εκχωρημένη στον διαχειριστή που μπορεί να είναι είτε το φυσικό πρόσωπο είτε η εταιρία. Τα περιουσιακά στοιχεία του trust μπορεί να είναι ακίνητα, μετρητά και αλλά αξιόγραφα. Ένα trust συστήνεται με εγγραφή συμφωνία. Πρέπει να σημειώσουμε ότι σε περισσότερες περιπτώσεις ο διαθέτης και ο δικαιούχος είναι το ίδιο πρόσωπο. Οι χώρες που αναγνωρίζουν το trust είναι κύριος του Αγγλοσαξονικού δικαίου, ενώ στις άλλες χώρες που βασίζονται σε Γαλλογερμανικό μοντέλο, όπως και η Ελλάδα δεν αναγνωρίζουν το trust. Οι περισσότερες εξωχώριες δικαιοδοσίες παρέχουν τη δυνατότητα στέγασης σε trust. Η συνηθέστερη αιτία χρήσης των υπεράκτιων trust είναι η απόκρυψη της ταυτότητας των διαθετών για την αποφυγή των διατάξεων περί ξεπλύματος του μαύρου χρήματος και αυξημένης φορολογίας.

Εταιρίες Επενδύσεων (Investment Companies)

Κεφάλαια συγκεντρωμένα δια μέσου υπεράκτιων εταιριών επενδύσεων μπορούν να επενδυθούν ή να κατευθυνθούν οπουδήποτε στον κόσμο. Η προσεκτική

επιλογή της εξωχώριας δικαιοδοσίας επιτρέπει να επενδυθούν τα προαναφερόμενα κεφάλαια σε χώρες με υψηλούς συντελεστές φορολόγησης εφόσον αυτές έχουν συνάψει φορολογικές συμβάσεις με υπεράκτιο κέντρο.

Τραπεζικές Εταιρείες (Banking Companies)

Τελευταίο καιρό πολλά τραπεζικά ιδρύματα σε υπεράκτιες δικαιοδοσίες έχουν καθιερωθεί ως φορολογικά καταφύγια. Πολλά από τα ιδρύματα είναι θυγατρικές μεγάλων διεθνών τραπεζών. Το μεγάλο τους πλεονέκτημα είναι ότι καταβάλλουν φόρους απαλλαγμένους από την παρακράτηση του φόρου. Περάν αυτού ασχολούνται με διεθνή χρηματοδότηση από προνομιακές βάσεις (εξωχώρια κέντρα) , η οποία δεν υπόκειται σε συναλλαγματικούς ελέγχους.

Δομές Nominee (αντιπροσώπευσης)

Οι εταιρίες αντιπροσώπευσης είναι δομές όπου μια εγχώρια εταιρία ενεργεί ως αντιπρόσωπος μιας εξωχώριας εταιρίας. Όπως προαναφερθήκαμε οι εξωχώριες εταιρίες πάντα αποβλέπουν στην μείωση φορολογητέας ύλης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων καθώς επίσης πολύ συχνά στο ξέπλυμα του μαύρου χρήματος. Για τον λόγο αυτό οι θιγόμενες χώρες από την διεθνή αυτή την μέθοδο φόρο-αποφυγής προσπάθησαν να αντιδράσουν θέτοντας ειδικούς νομοθετικούς κανόνες για την διασφάλιση σύλληψης της φορολογητέας ύλης και στην δημιουργία εμποδίων για την λειτουργία των υπεράκτιων εταιριών. Η Ελλάδα απάντησε στο φαινόμενο των υπεράκτιων εταιριών με τον Ν. 3091/2002, όπου χοντρικά οι συναλλασσόμενοι με υπεράκτιες εταιρίες δεν μπορούν να αναγνωρίσουν τις δαπάνες και τις αποσβέσεις για αγαθά και υπηρεσίες που προέρχονται από αυτές όπως επίσης και επιβάλλοντας ειδικό ετήσιο φόρο σε ποσοστό 3 % επί τις ακίνητης περιουσίας των υπεράκτιων εταιριών. Το διεθνές κεφάλαιο ανταποκρίθηκε στα νέα νομοθετικά δεδομένα μέσω των επιχειρήσεων αντιπροσώπευσης με έδρα σε μια χώρα με μεγάλο δίκτυο συμβάσεων αποφυγής διπλής φορολογίας όπως για παράδειγμα το Ηνωμένο Βασίλειο. Η κύρια δραστηριότητα των εταιριών αυτών είναι η αντιπροσώπευση των υπεράκτιων εταιριών. Η εκπρόσωπος εταιρία συνάπτει με την υπεράκτια εταιρία ένα

συμφωνητικό αντιπροσώπευσης , όπου ορίζεται η αμοιβή της ως προμήθεια επί των συναλλαγών σε ποσοστό ύψους 3%-5%.

Έτσι λοιπόν ενώ στην πραγματικότητα η συναλλαγή γίνεται μεταξύ μιας Ελληνικής και μιας υπεράκτιας εταιρίας, εμφανίζονται να συναλλάσσονται η Βρετανική και η Ελληνική επιχείρηση. Επειδή δε τα αγαθά και υπηρεσίες της συναλλαγής αυτής προέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει φυσικά εφαρμογή ο Ν. 3091/200214.

Εταιρείες Ασφαλειών

Πολλοί διεθνείς οργανισμοί έχουν αναπτύξει την πρακτική συνδυασμού ενός υφιστάμενου trust , το οποίο δεν είναι νέο offshore προϊόν, με πολιτική ασφάλισης , επίσης όχι νέο onshore προϊόν. Τα δυο αυτά προϊόντα σε συνδυασμό δίνουν νέες ευκαιρίες. Όταν ασφαλίζεται κάποιος πληρώνει ένα ασφάλιστρο. Η ασφάλιση στοιχίζει μόνο ένα μικρό μέρος του ασφαλίστρου που καταβάλλεται. Η ασφαλιστική εταιρία αφού προβεί στην ασφάλιση τοποθετεί το υπόλοιπο ποσό μαζί με τα δικά της επενδυτικά κεφάλαια και προβαίνει στην παθητική διαχείριση , δηλαδή σε επενδύσεις χαμηλού κίνδυνου. Έτσι η ασφαλιστική πολιτική οδηγεί στο σχηματισμό ενός επενδυτικού χαρτοφυλακίου, το οποίο σημειωτέων μπορεί να περιλαμβάνει όχι μόνο τα χρήματα , αλλά και άλλες μορφές , όπως μετοχές, ομολογίες, παράγωγα χρήματα οικονομικά προϊόντα, ομόλογα κτλ.

Νέο σχήμα (συνδυασμός της ασφαλιστικής δομής με το trust) παρέχει την ευελιξία ως προς τις δυνατότητες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων του άνω χαρτοφυλακίου και γίνεται ιδιαίτερα χρήσιμη στις χώρες του Γαλλογερμανικού δικαίου, όπου ο θεσμός του trust είναι δυσκολονόητος, καθώς δεν αναγνωρίζεται σε όλες τις χώρες της Ευρώπης και ως εκ τούτου δεν έχει μεγάλη εφαρμογή.

Ο κόσμος των offshore

- ❖ ΑΝΔΟΡΑ
- ❖ ΑΡΟΥΜΠΑ
- ❖ ΜΠΑΧΑΜΕΣ
- ❖ ΜΠΑΡΜΠΕΙΝΤΟΣ
- ❖ ΒΕΡΜΟΥΔΕΣ
- ❖ ΠΑΝΑΜΑΣ
- ❖ ΝΗΣΟΙ ΚΕΥΜΑΝ
- ❖ ΒΗΣΟΙ ΚΟΥΚ
- ❖ ΚΥΠΡΟΣ
- ❖ ΙΡΛΑΝΔΙΑ
- ❖ ΤΖΑΜΑΙΚΑ
- ❖ ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΙΝ
- ❖ ΛΟΞΕΜΒΟΥΡΓΟ
- ❖ ΜΑΔΕΙΡΑ
- ❖ ΜΑΛΤΑ
- ❖ ΕΛΒΕΤΙΑ
- ❖ ΣΑΜΟΑ
- ❖ ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ
- ❖ ΕΛΛΑΔΑ

Αυτοί είναι μερικοί από τους γνωστότερους φορολογικούς «παραδείσους»..

Τα κράτη αυτά είναι συνήθως μικρού μεγέθους, χωρίς σημαντικούς οικονομικούς και φυσικούς πόρους, με ελάχιστες δυνατότητες οικονομικής αυτοτέλειας και συνήθως βρίσκονται κοντά σε ένα σημαντικό οικονομικό κέντρο.

Ιστορικά, οι υπεράκτιες εταιρίες εμφανίστηκαν αρχικά σε μικρά κράτη, όπως τα νησιά της Καραϊβικής, των οποίων η δυναμική οικονομική ανάπτυξη κατέστη αδύνατη λόγω της γεωπολιτικής θέσης τους, αλλά και των ειδικών ιστορικών συγκυριών. Τα κράτη αυτά επέλεξαν ήδη από τη δεκαετία του 1960, σοφά όπως αποδείχτηκε, να υποκαταστήσουν την έλλειψη ακόμη και βασικών υποδομών τους με νομοθετικές ρυθμίσεις και κανονιστικά πλαίσια, τα οποία παρείχαν επιχειρηματικές «διευκολύνσεις» και δημιουργούσαν ευνοϊκό περιβάλλον για την άσκηση οικονομικών δραστηριοτήτων. Έτσι, τα κράτη αυτά κατόρθωσαν να προσελκύουν όλο και περισσότερους αλλοδαπούς επιχειρηματίες, λειτουργώντας ως «φορολογικοί παράδεισοι» για την -τυπική έστω- εγκατάσταση των δραστηριοτήτων τους.

2.2 LICHTENSTEIN (Λιχτενστάιν)

Τοποθεσία: Το κρατίδιο του Λιχτενστάιν συνορεύει με την Αυστρία και την Ελβετία και είναι ανάμεσα στην κοιλάδα του Ρήνου και τις Άλπεις . Καλύπτει 160 τετρ. χιλιόμετρα περίπου, αριθμεί, σύμφωνα με πρόσφατη καταμέτρηση γύρω στους 32.500 κατοίκους.

Γλώσσα: Επίσημη γλώσσα του κράτους είναι τα γερμανικά.

Στο θρήσκευμα είναι

χριστιανοί ορθόδοξοι και καθολικοί. Το κλίμα του είναι ψυχρό, με πολλές χιονοπτώσεις και υγρά καλοκαίρια.

Νόμισμα: Το ελβετικό φράγκο είναι το επίσημο νόμισμα του.

Νομικό σύστημα: Το Λιχτενστάιν διαθέτει μια δεκτική νομοθεσία, καθώς και μια σύγχρονη και ευέλικτη κωδικοποίηση του δικού του ιδιωτικού και εταιρικού δικαίου.

Οι αστικές και ποινικές υποθέσεις εκδικάζονται καταρχάς από τα Πρωτοβάθμια Δικαστήρια , στη συνέχεια από τα Δευτεροβάθμια Δικαστήρια και σε τρίτο επίπεδο από το Ανώτατο Δικαστήριο. Το δημόσιο δίκαιο αποτελεί δικαιοδοσία του διοικητικού δικαστηρίου και του Δικαστηρίου Δικαιοσύνης της χώρας. Η δικαιοδοσία βασίζεται στην αρχή του διαχωρισμού των εξουσιών και της ανεξαρτησίας της διοίκησης από την δικαιοσύνη, η οποία στην πράξη ασκείται από εκλεγμένους δικαστές. Όλα τα δικαστήρια βρίσκονται στο Βαντούζ.

Πολιτική κατάσταση: Το Λιχτενστάιν, όπως και οι γείτονες του, είναι πολιτικά ουδέτερο. Πρόκειται για μια κληρονομική συνταγματική μοναρχία με δημοκρατική και κοινοβουλευτική βάση. Ο συνολικός πληθυσμός (από το 2006) είναι

34.600, εκ των οποίων 22.748 είναι πολίτες του Πριγκιπάτου και 11.852 (34% του πληθυσμού) είναι αλλοδαποί.

Το νέο σύνταγμα που ισχύει στις μέρες μας θεσπίστηκε το 1921. Την ίδια χρονιά υπογράφηκε ταχυδρομική συνθήκη με την Ελβετία και το 1923, η τελωνιακή συνθήκη. Οι εν λόγω συνθήκες δεν περιορίζουν σε καμία περίπτωση την απόλυτη κυριαρχία του Λιχτενστάιν. Η θέση στην οποία βρίσκεται στο κέντρο της Ευρώπης, η δυνατή οικονομία του, το ισχυρό Ελβετικό νόμισμα και η σταθερή πολιτική κατάσταση αποτελούν σημαντικά πλεονεκτήματα για το Λιχτενστάιν.

Ξένες επενδύσεις: Κατά κανόνα ξένες επενδύσεις μπορεί να γίνουν στο Λιχτενστάιν, υπάρχουν όμως αρκετές εξαιρέσεις. Η πώληση γης και ακίνητων και η ιδιοκτησία τραπεζών κλπ είναι υποκείμενα ξεχωριστών κανόνων και διαδικασιών.

Οικονομία: Παρά το μικρό σχετικά μέγεθος και τις περιορισμένες φυσικές πλουτοπαραγωγικές πηγές, το Λιχτενστάιν έχει αναπτύξει ελεύθερη και κερδοφόρα οικονομία, βιομηχανική και μη, που βασίζεται στη εξαιρετικά χαμηλή φορολογία το Λιχτενστάιν συμμετέχει στην Ευρωπαϊκή Ζώνη Ελευθέρων Συναλλαγών και χάρη σε μια πρόσθετη συμφωνία, συμμετέχει και στη Συμφωνία Ελευθέρων Συναλλαγών μεταξύ της Ελβετίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Λιχτενστάιν είναι μέλος των Ηνωμένων Εθνών από το 1990 και της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Ζώνης καθώς και του Διεθνούς Οργανισμού Εμπορίου από το 1995.

Το Λιχτενστάιν είναι γεμάτο ζωή με πολλά αξιοθέατα για κάθε είδους επιθυμίες (μουσεία, αρχαιολογικοί χώροι, εκθέσεις κτλ.)

Απόρρητο: Η τραπεζική νομοθεσία του Λιχτενστάιν προβλέπει βαριές κυρώσεις για οποιαδήποτε παραβίαση του επαγγελματικού απόρρητου. Το τραπεζικό απόρρητο στο Λιχτενστάιν προστατεύεται πάρα πολύ καλά.

Από την 1^η Ιανουαρίου 2001, τέθηκαν σε ισχύ κάποιες ρυθμίσεις σχετικά με θέματα νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της διεθνούς τρομοκρατίας. Ο νόμος περί νομικού και οικονομικού ελέγχου (Due Diligence Act) εφαρμόζεται για τα εξής:

Τράπεζες και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, εταιρίες διαχείρισης περιουσιακών στοιχείων, εταιρίες επενδύσεων, ασφαλιστικές εταιρίες και ασφάλειες ζωής που βρίσκονται υπό τον έλεγχο της εποπτικής ασφαλιστικής αρχής, την Liechtenstein Mail Delivery Company Limited, δημόσια καζίνο που λειτουργούν με άδεια, καταπιστευματοδόχοι και άλλα άτομα μέλη του διοικητικού συμβουλίου εταιρειών εγκατεστημένων στο Λιχτενστάιν, γραφεία ανταλλαγής συναλλάγματος, δικηγόρους,

ελεγκτές και ελεγκτικές εταιρείες, κτηματομεσίτες, επιχειρήσεις που εμπορεύονται αγαθά πολυτελείας, οποιαδήποτε άλλη εταιρεία ή άτομο που δραστηριοποιείται εμπορικά στον χρηματοοικονομικό επιχειρηματικό κλάδο γενικότερα.

Εάν υπάρξει οποιαδήποτε υποψία για ξέπλυμα μαύρου χρήματος, τα ιδρύματα είναι υποχρεωμένα να αναφέρουν τα ευρήματα τους . Η Μονάδα Χρηματοοικονομικών Πληροφοριών (FIU) ιδρύθηκε προκειμένου να παραλαμβάνει, να αξιολογεί και να αναλύει τις ύποπτες δραστηριότητες που αναφέρουν οι χρηματοπιστωτικοί μεσολαβητές,

Εταιρίες του Λιχτενστάιν

Οι αναγνωρισμένες εταιρίες και οντότητες σύμφωνα με τη νομοθεσία του Λιχτενστάιν είναι οι εξής:

- Μετοχική εταιρεία (corporation)
- Οργανισμός (Anstalt)
- Ίδρυμα (Stiftung)
- Επιχείρηση καταπιστευμάτων (business trusts) και
- Καταπίστευμα

Ως μετοχική εταιρεία (corporation) ορίζεται ένας οργανισμός που έχει δικό του όνομα και του οποίου το προκαθορισμένο κεφάλαιο διαιρείται σε μικρότερα ποσά (μετοχές), ενώ για τις υποχρεώσεις του δεσμεύονται τα περιουσιακά στοιχεία μόνο του οργανισμού. Η μετοχική εταιρεία έχει δική της νομική προσωπικότητα και δύναται να επιδιώκει οποιονδήποτε εμπορικό ή μη εμπορικό στόχο επιθυμεί, στον βαθμό τον οποίο επιτρέπει ο νόμος.

Μια μετοχική εταιρεία μπορεί να συσταθεί είτε άμεσα είτε διαδοχικά. Η εταιρεία αποκτά νομική οντότητα αφού καταχωρηθεί στο δημόσιο μητρώο. Κατόπιν, οποιοσδήποτε μπορεί να προμηθευτεί ένα απόσπασμα μητρώου που θα αναφέρει τις παρακάτω λεπτομέρειες:

Ημερομηνία καταχώρησης, εταιρική επωνυμία, έδρα, ημερομηνία σύστασης καταστατικού, σκοπός και αντικείμενο, λεπτομέρειες μετοχικού κεφαλαίου, ονόματα και διευθύνσεις των μελών του διοικητικού συμβουλίου, εξουσιοδοτημένες υπογραφές, νόμιμος εκπρόσωπος και άλλοι επίσημοι αξιωματούχοι. Τα ονόματα των ιδρυτών και των μετόχων δεν δημοσιοποιούνται.

Οποιοδήποτε πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου ή νομικό πρόσωπο, είτε πρόκειται για ημεδαπό ή αλλοδαπό και ανεξαρτήτως μόνιμης κατοικίας ή έδρας, είναι σε θέση

να συστήσει μια μετοχική εταιρεία. Επίσης στο Λιχτενστάιν είναι πλέον δυνατό να ιδρυθεί μια εμπορικά δραστήρια εταιρεία (που προϋποθέτει επίσημη επιχειρηματική άδεια) όταν η πλειοψηφία των μετοχών είναι αλλοδαποί. Το ελάχιστο κεφάλαιο για μια μετοχική εταιρεία είναι 50.000 SFr.

Το κεφάλαιο μιας μετοχικής εταιρείας διαιρείται σε μετοχές. Αυτές μπορούν να εκδοθούν στον κομιστή (δηλαδή να εκδοθούν κατόπιν πλήρους εξόφλησης τους) ή ονομαστικά (ονομαστικές μετοχές). Οι κάτοχοι ονομαστικών μετοχών πρέπει να καταγράφονται από την εταιρεία στο μητρώο των μετοχών.

Η μεταβίβαση των ανώνυμων μετοχών πραγματοποιείται με παράδοση των σχετικών χρεογράφων.

Η μεταβίβαση των ανώνυμων μετοχών πραγματοποιείται με παράδοση των σχετικών χρεογράφων.

Ο νόμιμος εκπρόσωπος συνήθως ορίζεται από τη γενική συνέλευση και αποτελεί τον επίσημο εκπρόσωπο της εταιρείας.

Οι μετοχικές εταιρείες οφείλουν να τηρούν σωστά τα λογιστικά βιβλία τους, να συντάσσουν ισολογισμούς, καθώς και καταστάσεις αποτελεσμάτων χρήσης κι αυτό ανεξάρτητα από το σκοπό και το αντικείμενο της εταιρείας. Πρέπει να ακολουθούνται οι γενικώς αποδεκτές λογιστικές αρχές.

Επιπλέον μέσα σε έξι μήνες από τη λήξη ενός εμπορικού έτους, οι μετοχικές εταιρείες οφείλουν να υποβάλουν τις ελεγμένες οικονομικές τους καταστάσεις στις φορολογικές αρχές. Οι νόμιμοι ελεγκτές πρέπει να είναι αναγνωρισμένοι από την Κυβέρνηση και να διαθέτουν τη σχετική άδεια

ΚΑΤΑΠΙΣΤΕΥΜΑΤΑ

Μεταξύ Ευρωπαϊκών χωρών, το Λιχτενστάιν είναι το μόνο που έχει υιοθετήσει μια κωδικοποιημένη νομοθεσία καταπιστευμάτων. Ένα καταπίστευμα επιτρέπεται να συσσωρεύσει εισοδήματα και να είναι αόριστης διάρκειας.

Το καταπίστευμα δημιουργείται μέσω γραπτής συμφωνίας μεταξύ του διαθέτη και του καταπιστευματοδόχου (μια γραπτή δήλωση του διαθέτη που ακολουθείται από γραπτή αποδοχή του καταπιστευματοδόχου). Δεν είναι απαραίτητη η αναφορά των νομικών λεπτομερειών.

Καταπιστεύματα μπορεί επίσης να δημιουργηθεί μετά από μονομερή δήλωση του διαθέτη. Στην περίπτωση αυτή όμως απαιτείται γραπτή δήλωση αποδοχής από τον καταπιστευματοδόχο.

Για την εγγραφή χρειάζονται οι ακόλουθες πληροφορίες: όνομα του καταπιστεύματος, ημερομηνία δημιουργίας, διάρκεια του καταπιστεύματος, καθώς και όνομα και διεύθυνση του καταπιστευματοδόχου (ή των καταπιστευματοδόχων). Δεν απαιτείται η παρουσίαση της πράξης θέσπισης του καταπιστεύματος αυτής καθ' εαυτής.

Στο Λιχτενστάιν, δεν υπάρχουν συγκεκριμένες απαιτήσεις σχετικά με το κεφάλαιο ενός καταπιστεύματος. Επίσης δεν υπάρχουν απαιτήσεις δημοσιοποίησης για μια <<deposited trusteeship>>.

Trust enterprises- business trusts (Εταιρείες καταπιστευμάτων). Μια εταιρεία καταπιστεύματος βασίζεται στο business trust και είναι μια επιχείρηση που δραστηριοποιείται με το δικό της όνομα, είναι νομικά ανεξάρτητη, οργανώνεται και συστήνεται για οικονομικούς ή άλλους σκοπούς και διαθέτει κεφάλαια προς όφελος των δικαιούχων.

Στην πράξη η trust enterprise ως νομικό πρόσωπο είναι πρωταρχικής σημασίας και εξυπηρετεί κυρίως τον περιουσιακό σχεδιασμό των Αγγλοσαξόνων που είναι εξοικειωμένοι με αυτό το είδος εταιρείας. Μια trust enterprise μπορεί να εμπλακεί σε οποιαδήποτε νόμιμη επιχειρηματική δραστηριότητα και ειδικότερα, την επένδυση περιουσιακών στοιχείων, τη διανομή εισοδημάτων, κτλ.

ΙΔΡΥΜΑ (STIFTUNG)

Το ίδρυμα (stiftung) αφορά στην διάθεση περιουσίας (χορήγηση) για έναν συγκεκριμένο σκοπό. Το ίδρυμα υπάρχει αποκλειστικά για να πραγματοποιεί τις επιθυμίες του ιδρυτή όπως αυτές περιγράφονται στο καταστατικό και την ιδρυτική του πράξη. Το ίδρυμα ορίζει διοικητικά όργανα που έχουν κυρίως εκτελεστικές αρμοδιότητες, προκειμένου να πραγματοποιούν τις σχετικές επιθυμίες και προθέσεις.

Γενικά δεν μπορεί να ιδρυθεί ίδρυμα για την επίτευξη εμπορικών σκοπών.

Το ελάχιστο κεφάλαιο ενός ιδρύματος είναι 30.000 SFr. Το εν λόγω κεφάλαιο πρέπει να γίνει δωρεά από τον ιδρυτή στο ίδρυμα κατά την ίδρυσή του.

Τα ιδρύματα βρίσκονται συνήθως υπό την επιτήρηση της κυβέρνησης εκτός ορισμένων εξαιρέσεων. Τα deposited stiftung δεν υποχρεούνται σε δημοσιοποίηση πληροφοριών στο δημόσιο μητρώο.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ (ANASTALT)

Συμφώνα με τη νομοθεσία του Λιχτενστάιν είναι αυτόνομος με τη δική του ανεξάρτητη νομική και εταιρική προσωπικότητα. Είναι σε θέση να κατέχει κινητά και

ακίνητα περιουσιακά στοιχεία, δύναται νόμιμα να εκτελεί κάθε είδους εμπορικές και οικονομικές δραστηριότητες και μπορεί να ασχοληθεί με την διαχείριση περιουσιακών στοιχείων.

Χάρη στη μεγάλη ελευθερία όσον αφορά στον καθορισμό του καταστατικού και της δομής, αλλά και στα φορολογικά προνόμια που απολαμβάνει, ο οργανισμός αποτελεί μια πολύ ενδιαφέρουσα οντότητα στο Λιχτενστάιν.

Το ελάχιστο κεφάλαιο για έναν οργανισμό είναι 30.000 SFr (50.000 SFr εάν το κεφάλαιο διαιρείται) και πρέπει να εξοφληθεί πλήρως πριν τη σύσταση του οργανισμού.

Συμφωνίες αποφυγής διπλής φορολογίας. Έχει υπογράψει μόνο μια συμφωνία με την Αυστρία.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Εταιρείες εγκατεστημένες στο Λιχτενστάιν

Οι φορολογικές αρχές ελέγχουν τα βιβλία όλων των νομικών προσώπων (επιχειρήσεων). Ο έλεγχος γίνεται μέσα στα επόμενα πέντε χρόνια μετά από το τέλος του ημερολογιακού έτους που οφείλονται οι φόροι. Όλες οι επιχειρήσεις πρέπει να προσκομίσουν τον ισολογισμό και το λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης στις φορολογικές αρχές.

Οι επιχειρήσεις και τα άλλα νομικά πρόσωπα θεωρούνται εγκατεστημένα για φορολογικούς λόγους εάν είναι εγγεγραμμένα και έχουν συσταθεί στο Λιχτενστάιν, ανεξάρτητα με τον τόπο που είναι η Κεντρική Διοίκηση και ο έλεγχος τους.

Οι holding και οι domiciliary εταιρείες δεν υπόκεινται σε φόρο εσόδων δεδομένου ότι δεν διενεργούν επιχειρήσεις και συναλλαγές εμπορικής φύσης.

Κάθε φορά που μια μετοχική εταιρεία (corporation), ένας οργανισμός ή ένα ίδρυμα, ένα trust enterprise, εταιρικά σχήματα παρόμοια των corporations και εταιρικά σχήματα που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία ξένων κρατών εκτελούν μια επιχειρηματική δραστηριότητα και συναλλαγές εμπορικής φύσης, παρακρατείται φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου.

Είναι σημαντικό να διευκρινίζεται αν μια οντότητα του Λιχτενστάιν (και ειδικότερα οι εταιρείες συμμετοχών και οι ημεδαπές εταιρίες) αναγνωρίζεται από το άλλο κράτος με την οποία συναλλάσσεται η εταιρεία του Λιχτενστάιν.

Η φορολογική υποχρέωση των νομικών σχημάτων ξεκινά κατά την ημερομηνία σύστασης τους και τερματίζεται με τη λήξη της εκκαθάρισης τους.

Φορολογικοί συντελεστές. Πρωταρχική προϋπόθεση για να θεωρηθεί μια εταιρεία φορολογικά υπόχρεη είναι να διενεργεί εμπορικές δραστηριότητες στο Λιχτενστάιν. Αυτό σημαίνει ότι οι φορολογικοί κανονισμοί δεν εφαρμόζονται γενικά στις εταιρείες συμμετοχών και τις ημεδαπές εταιρείες.

Ο συντελεστής φορολογίας κεφαλαίου ανέρχεται σήμερα σε 0,2% . Το φορολογητέο εισόδημα προσδιορίζεται στο τέλος του επιχειρηματικού έτους. Οι holding και domiciliary εταιρείες φορολογούνται με συντελεστή 0,1%.

Ο συντελεστής παρακρατούμενου φόρου ή coupon tax ανέρχεται σε 4% και επιβάλλεται σε χρεόγραφα , ομολογίες και άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα.

Οι εγκατεστημένες εταιρείες και οι μη εξαιρούμενες φορολογούνται με συντελεστή που αντιστοιχεί στο μισό του ποσοστού των καθαρών κερδών / το φορολογητέο καταβεβλημένο κεφάλαιο. Το κατώτατο όριο είναι 7,5 % και το μέγιστο είναι 20% επί των καθαρών κερδών. Οι εξαιρούμενες εταιρείες (συμμετοχών και οι ημεδαπές εταιρείες υπόκεινται σε προνομιακή φορολόγηση των κερδών. Οι εταιρίες αυτές καταβάλλουν έναν μειωμένο φόρο 0,1% επί της καθαρής θέσης της επιχείρησης (1 εκατομμύριο SFr ή μεγαλύτερο) καθώς και επί των αυξήσεων , με ελάχιστο τουλάχιστον 1.000 SFr.

Φόροι κεφαλαίου. Η φορολογία που επιβάλλεται στα κέρδη υπεραξίας κεφαλαίου εταιρείας corporation (ή άλλου παρόμοιου νομικού προσώπου) είναι ίδια με εκείνη επί των κερδών.

Ο παρακρατούμενος φόρος επί τοκομεριδίων θεσπίστηκε στο Πριγκιπάτο του Λιχτενστάιν το 1996 και ο συντελεστής του είναι 4%.

Ο φόρος αυτός παρακρατείται από τα τοκομερίδια ορισμένων χρεογράφων, ομολόγων, unit bonds και άλλων χρηματοδοτικών μέσων. Ο φόρος επί τοκομεριδίων παρακρατείται επίσης από τα τοκομερίδια μετοχών των δημόσιων και ιδιωτικών εταιρειών του Λιχτενστάιν, καθώς και από άλλου τύπου συμμετοχικά δικαιώματα σε περιουσιακά στοιχεία εταιρικών σχημάτων που διανέμουν το κεφάλαιο τους υπό μορφή μετοχών.

Φόρος επιβάλλεται επίσης στους τόκους υπόλοιπου δανείου ανώτερου των 50.000 SFr, όταν ένα από τα συμβαλλόμενα μέλη έχει καταγραφεί στο δημόσιο μητρώο ή δραστηριοποιείται σε επιχειρήσεις και όταν το δάνειο έχει συναφθεί για περισσότερο από δύο χρόνια.

Ο εν λόγω φόρος εφαρμόζεται επίσης για ημεδαπές εταιρείες και τις εταιρείες συμμετοχών, σε περίπτωση που το κεφάλαιο τους διαιρείται σε μετοχές.

Φόρος τόκων. Οι τράπεζες και τα οικονομικά ιδρύματα (φορείς πληρωμής) που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος του Λιχτενστάιν παρακρατούν φόρο επί την μορφή τόκων εισοδημάτων από αποταμιεύσεις σύμφωνα με την κοινοτική οδηγία 20003/48/EC. Η παρακράτηση γίνεται σε φυσικά πρόσωπα έχοντα κατοικία σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τη επιβολή παρακράτησης φόρου με τους παρακάτω συντελεστές:

15% από 1.7.2005 έως 31.12.2007

25% από 1.1.2005 έως 31.12.2010

35% από 1.1.2011

Από την παραπάνω παρακράτηση το Λιχτενστάιν διατηρεί το 25% και μεταβιβάζει το 75% των εσόδων στο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας όπου κατοικεί ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων.

Φόρος Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ) . Τα εγχώρια αγαθά και υπηρεσίες, καθώς και αυτά που προέρχονται από το εξωτερικό, επιβαρύνονται με φόρο προστιθέμενης αξίας. Γενικά, ο φόρος είναι 7,6% από την 1^η Ιανουαρίου 2001 (μέχρι τότε 7,5%) και υπολογίζεται επί της τιμής των αγαθών και υπηρεσιών.

Επιβαρύνονται με ΦΠΑ οι ιδιώτες, οι εταιρίες και τα νομικά πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα ή έχουν την έδρα τους στο Λιχτενστάιν (αλλά και στην Ελβετία, καθώς και στις ελεύθερες από δασμούς ζώνες του Buxingen και Campione), συμπεριλαμβανομένων των υποκαταστημάτων ξένων εταιρειών.

Τα βασικά αγαθά, τα φάρμακα οι εφημερίδες, κτλ., επιβαρύνονται με ένα μειωμένο συντελεστή 2,4% από την 1^η Ιανουαρίου 2001 (μέχρι τότε 2,3%).

Φορολόγηση εγκατεστημένων καταπιστευμάτων. Ο βασικός λόγος για την επιβολή φορολογίας είναι η διενέργεια επιχειρήσεων και συναλλαγών εμπορικής φύσεως εντός του Λιχτενστάιν.

Επιβάλλεται φόρος καθαρής περιουσίας στα εγκατεστημένα καταπιστεύματα και βασίζεται στο αρχικό κεφάλαιο, συμπεριλαμβανομένων οποιωνδήποτε αποθεματικών που αποτελούν μέρος της καθαρής περιουσίας της εταιρείας. Σήμερα ο συντελεστής του φόρου καθαρής περιουσίας είναι 0,2% .

Ο συντελεστής του φόρου επί των κερδών κυμαίνεται από 7,5% έως 1%. Όταν τα διανεμηθέντα κέρδη αντιστοιχούν στο 24% του φορολογητέου κεφαλαίου, ο φόρος εισοδήματος κυμαίνεται από 1% έως 5%, ενώ ο μεγαλύτερος φορολογικός συντελεστής είναι 20%.

Τα ιδρύματα (stiftung) φορολογούνται παρομοίως με τις εταιρείες συμμετοχών . ο συντελεστής του φόρου καθαρής περιουσίας είναι 0,1%. Όταν το κεφάλαιο κυμαίνεται μεταξύ 2 και 10 εκατομμυρίων SFr, τότε ο συντελεστής μειώνεται στο 0,075% και όταν το κεφάλαιο ξεπερνάει το ανώτερο όριο, τότε ο συντελεστής κατεβαίνει στο 0,05%. Η ελάχιστη καταβολή είναι 1.000 SFr τα οποία εξοφλούνται προκαταβολικά ένα χρόνο πριν.

Δικαιούχοι των οποίων η έδρα ή η μόνιμη κατοικία είναι στο εξωτερικό , ή ιδρύματα ή καταπιστεύματα που βρίσκονται στο εξωτερικό και που εισπράττουν καταβολές ή μερίδια από τη ρευστοποίηση περιουσιακών στοιχείων δεν υπόκεινται σε φόρο για αυτές τις εισπράξεις.

Για τα stiftung προβλέπεται απόλυτο φορολογικό απόρρητο όσον αφορά στην καθαρή περιουσία τους.

Οργανισμοί (Anstalt). Ο φόρος κεφαλαίου είναι 0,1% και επιβαρύνει το κεφάλαιο και οποιαδήποτε αποθεματικά που αποτελούν μέρος της καθαρής περιουσίας . Η ελάχιστη καταβολή είναι 1.000 SFr τα οποία εξοφλούνται ετησίως προκαταβολικά.

Οι οργανισμοί που εκτελούν παρόμοιες δραστηριότητες με τις εταιρείες συμμετοχών και τις ημεδαπές εταιρίες δικαιούνται και αυτές απαλλαγή από το φόρο επί των κερδών.

Για τους οργανισμούς προβλέπεται απόλυτο φορολογικό απόρρητο όσον αφορά στην καθαρή περιουσία τους.

ΕΞΩΧΩΡΙΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ

Η νομοθεσία του Λιχτενστάιν δεν ορίζει οντότητες που θεωρούνται ως «εξωχώριες» εταιρίες. Τα νομικά χαρακτηριστικά μιας ημεδαπής εταιρίας δεν διαφέρουν από τα χαρακτηριστικά άλλων νομικών σχημάτων. Το ιδιαίτερο κριτήριο είναι ο εμπορικός σκοπός και το κατά η επιχείρηση δραστηριοποιείται αποκλειστικά στο εξωτερικό ή και εντός του Λιχτενστάιν.

Μια ημεδαπή εταιρεία μοιάζει σε οποιαδήποτε άλλο νομικό πρόσωπο το οποίο είναι εγγεγραμμένο στο δημόσιο μητρώο, αλλά έχει έδρα στο Λιχτενστάιν, με ή χωρίς γραφεία (μπορεί και να μην τηρεί βιβλίο απογραφών στο Λιχτενστάιν), όμως σίγουρα δεν εκτελεί οποιαδήποτε επιχειρηματική ή εμπορική δραστηριότητα εντός του Λιχτενστάιν.

Το ίδιο ισχύει στην πράξη για την περιουσία ενός καταπιστεύματος αρκεί να βρίσκεται σίγουρα στο εξωτερικό.

Οι ημεδαπές εταιρείες ή οι εταιρείες συμμετοχών δεν υπόκεινται σε φόρο επί των εσόδων, αλλά καταβάλουν φόρο κεφαλαίου 0,1% με ετήσιο ελάχιστο τα 1000 SFr (προνομιακός συντελεστής). Δεν υπάρχει διαφορά με τα άλλα νομικά πρόσωπα όσον αφορά στο τέλος χαρτόσημου, τα έξοδα εγγραφής και εκκαθάρισης, το φόρο επί τοκομεριδίων, και το φόρο επί συναλλαγών χρεογράφων.

Ως κεφάλαιο ορίζεται το καταβληθέν κεφάλαιο πλέον τα εμφανή και αφανή αποθεματικά, καθώς και τα μη κατανεμημένα έσοδα.

Πληρωμές εξωχώριων εταιρειών στους μετόχους. Οι μέτοχοι ή οι ιδιοκτήτες εξωχώριων εταιρειών που δεν είναι μόνιμοι κάτοικοι δεν είναι φορολογικά υπόχρεοι στο Λιχτενστάιν. Εντούτοις, οι καταβολές των μερισμάτων ή οι άλλες παρόμοιες πληρωμές επιβαρύνονται με 4% φόρο επί τοκομεριδίων.

ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ ΤΟΥ ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΙΝ

Τα κέρδη μιας μη εγκατεστημένης εξωχώριας εταιρείας μπορούν να παραμείνουν εντός της εταιρείας. Δεν επιβάλλεται φόρος επί των συσσωρευμένων κερδών για τα κεφάλαια αυτά. Το εισόδημα μιας εταιρείας συμμετοχών δεν υπόκειται σε φόρο επί των εσόδων.

Οι εταιρείες συμμετοχών και οι ημεδαπές εταιρείες απαλλάσσονται από το φόρο περιουσίας, κεφαλαιουχικών κερδών και κερδών. Υπόκεινται μόνο σε φόρο κεφαλαίου με προνομιακό συντελεστή.

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΙΝ

Στο Λιχτενστάιν μια ημεδαπή εταιρεία μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως χρηματοδοτική εταιρεία. Οι ημεδαπές εταιρείες δεν υπόκεινται σε φόρο επί των εσόδων (φόρος επί των κερδών), αλλά καταβάλουν φόρο κεφαλαίου 0.1% με ετήσιο ελάχιστο όριο τα 1000 SFr.

ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΙΝ

Μια ημεδαπή εταιρεία μπορεί να προμηθευτεί αγαθά σε χαμηλές τιμές είτε από έναν συνδεδεμένο είτε από μη συνδεδεμένο προμηθευτή και στη συνέχεια να τα πουλήσει με τη σειρά της (επανατιμολόγηση) με κέρδος σε θυγατρική της στο εξωτερικό.

Όταν τα αγαθά εισάγονται στο Λιχτενστάιν, επιβαρύνονται με εισαγωγικούς δασμούς. Εάν μια ημεδαπή εταιρεία τηρούσε βιβλίο απογραφών αυτό θα αποτελούσε εμπόδιο για το προνομιακό φορολογικό της καθεστώς. Κατά συνέπεια είναι σημαντικό τα αγαθά να μην εισέρχονται στην πράξη στο Λιχτενστάιν (εξαιρούνται οι τελωνειακές αποθήκες στην Ελβετία).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΙΝ

Η διοίκηση και ο έλεγχος ενός ομίλου μπορούν να πραγματοποιούνται μέσω μιας διοικητικής εταιρείας με τη μορφή ημεδαπής εταιρείας του Λιχτενστάιν με γραφεία. Η εταιρεία δεν μπορεί να εμπλέκεται σε εμπορικές δραστηριότητες στο Λιχτενστάιν και δεν μπορεί να τηρεί βιβλίο απογραφών.

ΕΛΛΑΔΑ

Αλλοδαπές εταιρείες από 1.1.2006 μπορούν να εγκαθίστανται στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Α.Ν 89/1967(ΦΕΚ 'Α 132) όπως ισχύει με το ν. 3427/2005, με αποκλειστικό σκοπό να παρέχουν στα κεντρικά τους καταστήματα ή σε συνδεδεμένες με αυτές και μη εγκατεστημένες στην Ελλάδα επιχειρήσεις:

- Υπηρεσίες συμβουλευτικού χαρακτήρα
- Κεντρικής λογιστικής υποστήριξης
- Ελέγχου ποιότητας παραγωγής, προϊόντων,
- Διαδικασιών και υπηρεσιών
- Κατάρτισης μελετών, σχεδίων και συμβάσεων,
- Διαφήμισης και μάρκετινγκ,
- Επεξεργασίας στοιχείων,
- Λήψης και παροχής πληροφοριών και έρευνας και ανάπτυξης.

Οι εγκαθιστάμενες εταιρείες υποχρεούνται:

- Να δαπανά ετησίως το ποσό των 100.000 ευρώ τουλάχιστον, το οποίο θα χρησιμοποιείται αποκλειστικά στην κάλυψη των κάθε είδους δαπανών λειτουργίας και μισθοδοσίας του προσωπικού της, και το οποίο θα πρέπει να τεκμηριώνεται από αντίστοιχα παραστατικά στοιχεία, που πληρούν τις προϋποθέσεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.
- Να τιμολογεί το ποσό των ετήσιων δαπανών της, πλέον του προσδιορισθέντος ποσοστού κέρδους , προς την συνδεδεμένη εταιρεία εφόσον υπάρχει .
- Να εισπράττει το παραπάνω ποσό υποχρεωτικά μέσω τραπεζικού εμβάσματος, όπως προκύπτει από βεβαίωση αναγνωρισμένης Τράπεζας εσωτερικού, στην οποία θα γίνεται μνεία του νομικού προσώπου που εμβάζει το ποσό αυτό.
- Να απασχολεί προσωπικό τουλάχιστον τεσσάρων ατόμων εκ των οποίων ένας υπάλληλος δύναται να απασχολείται με σύμβαση μερικής απασχόλησης.
- Για κάθε μεταβολή της εταιρείας όπως, νομική μορφή, η επωνυμία, το αντικείμενο της, η σύνθεση του Διοικητικού της Συμβουλίου, ο νόμιμος εκπρόσωπος της, καθώς και για τη διακοπή της λειτουργίας της, η εταιρεία υποχρεώνεται να ενημερώνει το Υπουργείο Οικονομίας και

Οικονομικών εντός 50 ημερών το αργότερο από την ημέρα της μεταβολής, υποβάλλοντας τα κατά περίπτωση αναγκαία δικαιολογητικά.

- Επίσης θα ενημερώνει εντός 15 ημερών το Υπουργείο Οικονομίας και το Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης για κάθε πρόσληψη ή απόλυση αλλοδαπού προσωπικού καθώς και για κάθε αλλαγή διεύθυνσεως, τηλεφώνου, fax κλπ. της εταιρείας.

Ελληνικές Επιχειρήσεις. Ο α.ν 89/1987 ισχύει και για τις ελληνικές επιχειρήσεις εφόσον παρέχουν αποκλειστικά τις υπηρεσίες που αναφέρονται πιο πάνω (υπηρεσίες συμβουλευτικού χαρακτήρα, κεντρικής λογιστικής υποστήριξης κλπ.) σε υποκαταστήματα τους στην αλλοδαπή ή σε συνδεδεμένες με αυτές και μη εγκατεστημένες στην Ελλάδα εταιρείες.

Δικαιολογητικά. Στο υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών υποβάλλονται τα παρακάτω δικαιολογητικά για να εγκατασταθούν σύμφωνα με το ν. 89/1967:

Αλλοδαπές εταιρείες.

- Αίτηση στην οποία ενδεικτικώς θα αναφέρεται ή πλήρης επωνυμία, η έδρα και η ιθαγένεια της εταιρείας, ο τύπος με τον οποίο λειτουργεί, η σύνθεση του Διοικητικού της Συμβουλίου καθώς και τα πρόσωπα που την δεσμεύουν δια της υπογραφής τους. Επίσης η κύρια δραστηριότητα της εταιρείας στην αλλοδαπή, οι συγκεκριμένες υπηρεσίες που θα παρέχει από την Ελλάδα, τα στοιχεία του νόμιμου εκπροσώπου της, τα άτομα που θα απασχολήσει και οι ειδικότητές τους και τέλος οι συνδεδεμένες με αυτή επιχειρήσεις στις οποίες παρέχονται οι σχετικές υπηρεσίες.
- Κυρωμένο αντίγραφο του Καταστατικού της εταιρείας, με τις σχετικές τροποποιήσεις (εφόσον υπάρχουν) .
- Πρόσφατο Πιστοποιητικό (εντός διμήνου) από το οικείο Επιμελητήριο ή άλλη Δημόσια Αρχή, που θα βεβαιώνει τη νόμιμη σύσταση και λειτουργία της εταιρείας τη σύνθεση του Διοικητικού της Συμβουλίου και τα πρόσωπα που δεσμεύουν την εταιρεία με την υπογραφή τους.

Σε περίπτωση που η σύνθεση του Δ.Σ και η δέσμευση της εταιρείας, δεν προκύπτουν από τα παραπάνω δικαιολογητικά, προσκομίζεται σχετική βεβαίωση των Αξιωματούχων της εταιρείας (incumbency certificate).

- Ενοποιημένο Ισολογισμό και Αποτελέσματα Χρήσης των 2 τελευταίων ετών του Ομίλου ή της Μητρικής.

- Μελέτη τεκμηρίωσης (βάση του υποδείγματος της Υπηρεσίας) και προτεινόμενου περιθωρίου κέρδους της εταιρείας στην Ελλάδα από τις παρεχόμενες υπηρεσίες της προς τον Όμιλο ή τα Κεντρικά της.
- Αναλυτική περιγραφή των παρεχόμενων υπηρεσιών καθώς και τα στοιχεία της λήπτριας ή των ληπτριών των υπηρεσιών εταιρεία/ες.
- Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας για την υπαγωγή της εταιρείας και το διορισμό νόμιμου εκπροσώπου.
- Συμβολαιογραφικό Πληρεξούσιο προς τον νόμιμο εκπρόσωπο της στην Ελλάδα .

Ημεδαπές επιχειρήσεις.

- Αίτηση στην οποία ενδεικτικός θα αναφέρεται, η πλήρης επωνυμία και η έδρα της εταιρείας, ο τύπος με τον οποίο λειτουργεί, η σύνθεση του Διοικητικού της Συμβουλίου καθώς και τα πρόσωπα που την δεσμεύουν δια της υπογραφής τους. Επίσης το αντικείμενο εργασιών της, οι συγκεκριμένες υπηρεσίες που θα παρέχει στις συνδεδεμένες με αυτή επιχειρήσεις, το προτεινόμενο ποσοστό περιθωρίου κέρδους βάσει της μελέτης τεκμηρίωσης, τα στοιχεία του νόμιμου εκπροσώπου της, τα άτομα που θα απασχολήσει και οι ειδικότητες τους.
- Κυρωμένο αντίγραφο του Καταστατικού της εταιρείας, με τις σχετικές τροποποιήσεις (εφόσον υπάρχουν), από το οποίο να προκύπτει ότι το αντικείμενο της περιορίζεται αποκλειστικά στα εξής: υπηρεσίες συμβουλευτικού χαρακτήρα, κεντρικής λογιστικής υποστήριξης, ελέγχου ποιότητας παραγωγής, προϊόντων, διαδικασιών και υπηρεσιών, κατάρτισης μελετών, σχεδίων και συμβάσεων, διαφήμισης και μάρκετινγκ, επεξεργασίας στοιχείων, λήψης και παροχής πληροφοριών και έρευνας και ανάπτυξης.
- Πρόσφατη βεβαίωση του οικείας Νομαρχίας ότι η εταιρεία είναι εγγεγραμμένη σε αυτή και η άδεια της εξακολουθεί να ισχύει (για Α.Ε) ή βεβαίωση του οικείου Πρωτοδικείου (για Ε.Π.Ε)
- Απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας ή της Γενικής Συνελεύσεως των εταίρων της για την υπαγωγή της στις διατάξεις του ν.89/1967.

- Το φύλο της εφημερίδας της Κυβερνήσεως , στο οποίο δημοσιεύθηκε η σύνθεση του ΔΣ της εταιρείας (για ΑΕ) ή η περίληψη με τα στοιχεία της ΕΠΕ.
- Ενοποιημένο Ισολογισμό και Αποτελέσματα Χρήσης των 2 τελευταίων ετών του Ομίλου ή της Μητρικής εταιρείας.
- Μελέτη τεκμηρίωσης (βάση του υποδείγματος της Υπηρεσίας) του περιθωρίου κέρδους της εταιρείας από τις παρεχόμενες υπηρεσίες προς τον Όμιλο.
- Αναλυτική περιγραφή των παρεχόμενων υπηρεσιών, καθώς και τα στοιχεία της λήπτριας ή των ληπτριών των υπηρεσιών εταιρεία/ες.

Φορολογία εταιρειών του α.ν 89/1967.

Για τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος της εταιρείας, όλα τα έξοδα επί των οποίων υπολογίζεται το ποσοστό κέρδους εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα της, εφόσον τεκμηριώνονται από τα αντίστοιχα παραστατικά στοιχεία που πληρούν τις προϋποθέσεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

Τα ακαθάριστα έσοδα των εταιρειών από τις παρεχόμενες υπηρεσίες τους, τα οποία εισπράττονται υποχρεωτικά μέσω τραπεζικών εμβασμάτων προσδιορίζονται με την προσθήκη ενός ποσοστού κέρδους στο σύνολο των πάσης φύσεως εξόδων και αποσβέσεων τους, πλην του φόρου εισοδήματος.

Για τον καθορισμό των ποσοστών κέρδους, τα οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερα από 5%, λαμβάνονται υπόψη ιδίως το είδος των παρεχόμενων από αυτές υπηρεσιών, ο κλάδος δραστηριότητας και οι Οδηγίες του Ο.Ο.Σ.Α για τις χρεώσεις εντός ομίλων επιχειρήσεων. Τα καθαρά κέρδη φορολογούνται με συντελεστή 25%.

Φορολογικά στοιχεία και βιβλία. Οι αλλοδαπές επιχειρήσεις που εγκαθίστανται στην Ελλάδα με βάση τις διατάξεις του Α.Ν 89/67 (όπως τροποποιήθηκε με το Ν.3427/2005) έχουν την ιδιότητα του επιτηδευματία και κατά συνέπεια για την παροχή υπηρεσιών σε άλλους επιτηδευματίες (επιχειρήσεις κτλ.) εντός ή εκτός Ελλάδας υποχρεούνται να εκδίδουν τιμολόγια παροχής υπηρεσιών.

Διευκρινίζεται ότι τα ως άνω τιμολόγια σε περίπτωση χειρόγραφης έκδοσης φέρουν θεώρηση , ενώ σε περίπτωση μηχανογραφικής έκδοσης φέρουν σήμανση από ΕΑΦΔΣΣ.

Οι εταιρείες που έχουν ήδη υπαχθεί μέχρι 31.12.2005 στις διατάξεις του Α.Ν 89/67 ή έχουν υπαχθεί στις διατάξεις αυτές μετά την τροποποίηση τους με τις διατάξεις του Ν. 3427/2005, θα εξακολουθούν να τηρούν βιβλία Β΄ κατηγορίας (θεωρημένα όταν τηρούνται χειρόγραφα και αθεώρητα όταν τηρούνται μηχανογραφικά με θεωρημένη μηνιαία κατάσταση βιβλίου εσόδων- εξόδων.)

Ελληνικές και αλλοδαπές ναυτιλιακές επιχειρήσεις ή γραφεία και πρακτορευόμενα ή διαχειριζόμενα πλοία με ξένη σημαία του α.ν 378/1968.

Αλλοδαπαί ναυτιλιακά επιχειρήσεις παντός τύπου και μορφής μπορούν να εγκατασταθούν στην Ελλάδα σύμφωνα με τις διατάξεις του α.ν 378/1967 και να απολαμβάνουν όλα τα πλεονεκτήματα του νόμου 89/1967 και του α.ν 378/1968 για όλες τις δραστηριότητες αυτών.

Φορολογία επιχειρήσεων του α.ν 378/1967. Πλοία με ξένη σημαία κάθε κατηγορίας που πρακτορεύονται ή διαχειρίζονται ή με οποιονδήποτε τρόπο αντιπροσωπεύονται με βάση τον α.ν 89/1967 και τον α.ν 378/1968 εγκατεστημένων στην Ελλάδα αλλοδαπών εταιρειών, ασχέτως μορφής με την οποία λειτουργούν αυτές, απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος, ως κάθε τέλους φόρου, δασμού, εισφοράς ή κρατήσεως, υφισταμένου ή επιβληθησομένου εις το μέλλον για το εισόδημα αυτών το οποίο αποκτούν από εργασίες μέσω ή με τις παραπάνω εταιρείες.

Την ίδια φορολογική απαλλαγή απολαμβάνουν και οι πλοιοκτήτες, εφοπλιστές ή με οποιοδήποτε τρόπο εκμεταλλευόμενοι τα πλοία ταύτα μέσω ή με τις παραπάνω εταιρείες.

Εντυπωσιακά είναι τα στοιχεία, που προκύπτουν από τις μέχρι σήμερα διασταυρώσεις και ελέγχους της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων, σχετικά με τα ακίνητα, που βρίσκονται στην Ελλάδα και είναι δηλωμένα ότι ανήκουν σε υπεράκτιες εταιρίες. Οι έλεγχοι δείχνουν ότι πολλοί Έλληνες φορολογούμενοι έχουν επιλέξει να μεταβιβάσουν τα ακίνητά τους σε εταιρίες με έδρα κάποιο φορολογικό παράδεισο. Άλλωστε, ο φόρος 3%, που ισχύει σήμερα, τους δίνει τη δυνατότητα να γλιτώνουν σημαντικά ποσά, σε σχέση με το αν το ακίνητο φορολογούνταν ως ιδιοκτησία του. Τότε, μπορεί το ΕΤΑΚ –ένα τοις χιλίοις– να σήμαινε λιγότερο φόρο, όμως ο ιδιοκτήτης του θα έπρεπε να αποδείξει την προέλευση των χρημάτων, με τα οποία αγόρασε το ακίνητο.

Τι δείχνουν, λοιπόν, τα μέχρι στιγμής στοιχεία από τις διασταυρώσεις του ΚΕΠΥΟ; Ότι offshore εταιρίες, που έχουν ακίνητα στην Ελλάδα, υπάρχουν:

- Στη Μύκονο 117,

- Στο Κρανίδι Αργολίδας 101,
- Στην Κέρκυρα 74,
- Στην Πάρο 55,
- Στην Τζια 40,
- Στις Σπέτσες 38.

Η λίστα των υπεράκτιων εταιριών με ιδιοκτησία ακινήτων στην Ελλάδα είναι πολύ μεγαλύτερη των 425, που καταγράφονται παραπάνω, με αποτέλεσμα η απώλεια εσόδων είναι πολύ μεγάλη για το ελληνικό δημόσιο. Για αυτό το λόγο, το οικονομικό επιτελείο προχώρησε στον πενταπλασιασμό του φόρου, από το 3% στο 15%.

Στο υπουργείο οικονομικών εκτιμούν ότι με αυτό τον τρόπο θα οδηγήσουν πολλούς εξ αυτών των ιδιοκτητών να «επιστρέψουν» τα ακίνητα σε Έλληνες φορολογικούς υπόχρεους, είτε φυσικά, είτε νομικά πρόσωπα. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι

- με φόρο 15%
- και με δεδομένο ότι στις περισσότερες από αυτές τις περιοχές, όπου βρίσκονται αυτά τα ακίνητα, οι αντικειμενικές είναι κοντά στις αγοραίες τιμές, ή θα τις πλησιάσουν λόγω της επικείμενης αύξησής τους, μέσα σε περίπου έξι με επτά χρόνια, η offshore θα έχει καταβάλει σε φόρο την αξία του ακινήτου !

2.3 ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΕΠΙΛΟΓΗΣ ΥΠΕΡΑΚΤΙΟΥ ΣΧΗΜΑΤΟΣ

Η επιλογή της καταλληλότερης δικαιοδοσίας για την ίδρυση της υπεράκτιας εταιρίας μπορεί να είναι δύσκολη και απαιτεί ιδιαίτερη προσοχή. Η επιλογή εξαρτάται από τους σκοπούς του επιχειρηματία σε σχέση με την υπεράκτια εταιρία. Έτσι τα κριτήρια βάσει των οποίων γίνεται επιλογή της καταλληλότερης δικαιοδοσίας πρέπει να εξετάζονται ξεχωριστά σε κάθε περίπτωση ανάλογα με τις ανάγκες του ενδιαφερόμενου επιχειρηματία , και είναι τα ακόλουθα:

1. *Πολιτική και οικονομική σταθερότητα της χώρας της δικαιοδοσίας.* Η σταθερότητα αυτή αφορά και την εν γένει αλλά και την φορολογική νομοθεσία, η οποία παρέχει στον επιχειρηματία τη δυνατότητα να προβεί σε μακροχρόνιο σχεδιασμό χωρίς το φόβο της ανατροπής του.

2. *Σύγχρονη και ευέλικτη νομοθεσία.* Η νομοθεσία της έδρας μιας υπεράκτιας εταιρείας πρέπει να προβλέπει όσο το δυνατό απλοποιημένες διαδικασίες εγκατάστασης και λειτουργίας της, να χαρακτηρίζεται από όσο το δυνατό λιγότερους περιορισμούς και κρατική εποπτεία αναφορικά με τη διοίκηση και τη λειτουργία της υπεράκτιας εταιρείας, καθώς επίσης δίνει τη δυνατότητα σύστασής της εταιρείας με έναν μόνο μέτοχο.
3. *Φορολογικές και άλλες διευκολύνσεις.* Για οποιαδήποτε χρήση και αν προορίζεται η υπεράκτια εταιρεία, το κυριότερο κριτήριο επιλογής είναι το φορολογικό καθεστώς της αντίστοιχης δικαιοδοσίας που διέπει την δραστηριότητα της εταιρείας. Το προαναφερόμενο φορολογικό καθεστώς συνήθως περιλαμβάνει τον φόρο που επιβάλλεται κατά την διανομή των μερισμάτων στους μετόχους, τον φόρο που επιβάλλεται στα κέρδη από διάθεση περιουσιακών στοιχείων της υπεράκτιας εταιρείας, τον φόρο που επιβάλλεται κατά την μεταβίβαση μετοχών της εταιρείας, τον φόρο συγκέντρωσης του κεφαλαίου, την αποφυγή του πόθεν έσχεσ τόσο στην αγορά των περιουσιακών στοιχείων όσο και την νομιμοποίηση των εσόδων, την απαλλαγή από τους φόρους δωρεάς, κληρονομιάς, γονικής παροχής, κληρονομιάς και μεταβίβασης ακινήτου κλπ. Τα φορολογικά κίνητρα που παρέχονται από τους φορολογικούς παραδείσους συμπληρώνονται από διάφορες διευκολύνσεις και παροχές όπως είναι οι εκπτώσεις και κατά την ενοικίαση και αγορά του γραφείου, απαλλαγές από δασμούς και τέλη, απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής των εργοδοτικών και ασφαλιστικών εισφορών, φορολογικές απαλλαγές κατά την αγορά αυτοκινήτων, εξοπλισμού γραφείου κ.α.
4. *Υπαρξη Συμβάσεων Αποφυγής Διπλής Φορολογίας.* Τα υπεράκτια κέντρα διακρίνονται σε αυτά που διαθέτουν ένα δίκτυο Συμβάσεων Αποφυγής Διπλής Φορολογίας με άλλα κράτη και σε αυτά που δεν διαθέτουν τέτοιες συμβάσεις. Συνήθως οι χώρες με μηδενικούς φορολογικούς συντελεστές είναι αυτές που δεν έχουν συνάψει διμερής συμβάσεις, ενώ οι χώρες με χαμηλή αλλά όχι ανύπαρκτη φορολογία προσφέρουν οφέλη και από διακρατικές συμβάσεις. Η χρησιμότητα των διμερών συμβάσεων έγκειται στο γεγονός ότι προσφέρουν τη δυνατότητα του φορολογικού προγραμματισμού, που επιτρέπει την εξαγωγή και τον επαναπατρισμό κεφαλαίων με μικρή και καμία φορά μηδενική φορολογική επιβάρυνση.

5. *Απόρρητο*. Συνήθως οι ιδρυτές των υπεράκτιων εταιρειών επιθυμούν τη διατήρηση της ανωνυμίας τους, όπως όταν οι υπεράκτιες εταιρείες διατηρούν στην κυριότητα τους τα περιουσιακά στοιχεία τους. Στις περιπτώσεις αυτές καθοριστική σημασία για την επιλογή της δικαιοδοσίας παίζουν τα εχέγγυα εχεμύθειας που παρέχονται από το κράτος προς τους μετόχους των υπεράκτιων εταιρειών. Από την άλλη πλευρά όμως πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη ότι η υπέρμετρη λειτουργική ελευθερία μιας δικαιοδοσίας προκαλεί υπόνοιες ότι παρέχονται περιθώρια για διεξαγωγή παράνομων δραστηριοτήτων και ως εκ τούτου αυτή η δικαιοδοσία μπορεί να χαρακτηριστεί ως αναξιόπιστη και να συναντήσει δυσκολίες στις συναλλαγές με διάφορους φορείς σε φορολογικά ευυπόληπτα κράτη. Εξίσου σημαντικό είναι η ύπαρξη και πλήρους τραπεζικού απορρήτου, που προστατεύει από διάφορους έλεγχους.

Βέβαια εκτός των προαναφερόμενων κριτηρίων σημαντικό ρόλο παίζουν και άλλοι παράγοντες όπως η ύπαρξη του καλού τραπεζικού συστήματος, η αξιόλογη τηλεπικοινωνιακή υποδομή, το κόστος ίδρυσης και διατήρησης μιας υπεράκτιας εταιρίας κ.α.

Κεφάλαιο 3^ο

3.1 Φορολογική αντιμετώπιση εξωχώριων εταιρειών στην Ελλάδα.

Εδώ θα έπρεπε να διευκρινιστεί ότι η ελληνική φορολογική νομοθεσία περιλαμβάνει ελάχιστες ειδικές ρυθμίσεις για τις υπεράκτιες εταιρίες , και επομένως το ισχύον καθεστώς σε μεγάλο βαθμό βασίζεται στις διατάξεις που εφαρμόζονται για κάθε αλλοδαπή εταιρία που δραστηριοποιείται στην Ελλάδα Για πρώτη φορά η Ελλάδα ασχολήθηκε με την αντιμετώπιση των εξωχώριων εταιριών με την ψήφιση των νόμων 3052/2002 και 3091/2002.

Οι διατάξεις των νόμων αυτών περιλαμβάνουν τα εξής:

- Φορολογία ακινήτων που ανήκουν σε εξωχώριες εταιρείες.
- Τήρηση βιβλίων και στοιχείων από εξωχώριες εταιρείες που κατέχουν ακίνητα.
- Μη αναγνώριση δαπανών από και προς εξωχώριες εταιρείες
- Μη αναγνώριση αποσβέσεων παγίων όταν αγοράζονται από εξωχώριες εταιρείες,
- Μη χορήγηση ενισχύσεων στις αγορές από εξωχώριες εταιρείες.

3.2 Φοροδιαφυγή- Φοροαποφυγή και διάβρωση της φορολογικής βάσης των ανεπτυγμένων χωρών.

Τα αναπτυγμένα κράτη που πλήττονται περισσότερο από τη χρήση των υπεράκτιων εταιριών ως οχημάτων για φοροαποφυγή – φοροδιαφυγή , λαμβάνουν μέτρα για τον περιορισμό κα την εξάλειψη των πλεονεκτημάτων που παρέχουν οι εταιρίες αυτές , τόσο σε νομοθετικό όσο και σε διοικητικό επίπεδο.

Όταν αναφερόμαστε στην φοροδιαφυγή εννοούμε το σύνολο των παρανόμων ενεργειών των ιδιωτών με τις οποίες αποβλέπουν στην μείωση ή εξάλειψη της φορολογικής τους υποχρέωσης. Αντίθετα η φοροαποφυγή είναι το σύνολο των νομίμων ενεργειών των ιδιωτικών φορέων , με τις οποίες αποβλέπουν στην μείωση ή εξάλειψη της φορολογικής τους υποχρέωσης, με την επιλογή λύσεων που στηρίζονται σε λάθη ή κενά της φορολογικής νομοθεσίας.

Σε επίπεδο της ΕΕ και συγκεκριμένα στα πλαίσια του Κώδικα Δεοντολογίας για την φορολογία των επιχειρήσεων ,τα κράτη-μέλη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να σταματήσουν να παρέχουν και σταδιακά να περιορίσουν κάθε φορολογικό μέτρο

που καθιερώνει σημαντικά χαμηλότερο επίπεδο φορολόγησης συμπεριλαμβανομένης της μηδενικής φορολόγησης, σε σχέση με τα επίπεδα που ισχύουν κανονικά στο συγκεκριμένο κράτος-μέλος.

3.3 Μόνιμη εγκατάσταση

Κρίσιμο ρόλο για υπαγωγή μιας αλλοδαπής εταιρίας στη φορολογία εισοδήματος παίζει το γεγονός αν έχει η πιο πάνω εταιρία μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα. Η έννοια της μόνιμης εγκατάστασης ορίζεται σε κάθε διμερή Σύμβαση Αποφυγής Διπλής Φορολογίας που έχει συνάψει η Ελλάδα με διάφορες χώρες και στην περίπτωση μη ύπαρξης τέτοιας σύμβασης η έννοια της προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 100 παρ.1 του ν. 2238/1994. Βέβαια πρέπει να πούμε ότι το ίδιο το άρθρο 100 παρ.1 ν.2238/94 δεν δίνει συγκεκριμένο ορισμό της έννοιας της μόνιμης εγκατάστασης των αλλοδαπών επιχειρήσεων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα στην Ελλάδα , αλλά αντί αυτού απαριθμεί περιοριστικά τις περιπτώσεις των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων η άσκηση των οποίων οδηγούν στην απόκτηση της μόνιμης εγκαταστάσεις των πιο πάνω επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Έτσι με τη διάταξη αυτή θεωρείται ότι η αλλοδαπή επιχείρηση έχει μόνιμη εγκατάσταση αν διατηρεί στην Ελλάδα υποκατάστημα, γραφείο, αποθήκη, εργοστάσιο ή προβαίνει σε βιομηχανοποίηση πρώτων υλών ή διεξάγει εργασίες ή παρέχει υπηρεσίες μέσω αντιπροσώπου ή χωρίς αυτόν εφόσον αυτές αφορούν στην κατάρτιση μελετών σχεδίων και ερευνών ή διατηρεί στην χώρα μας αποθέματα εμπορευμάτων από τα οποία εκτελεί παραγγελίες για λογαριασμό της ή τέλος συμμετέχει σε προσωπική εταιρία ή εταιρία περιορισμένης ευθύνης (όχι όμως σε ΑΕ) που εδρεύει στην Ελλάδα.

Πρέπει να τονίσουμε ότι η έννοια της μόνιμης εγκατάστασης του άρθρου 100.1 του ν. 2238/94 διαφοροποιείται από το Μοντέλο του ΟΟΣΑ που εφαρμόζεται για τις υπεράκτιες εταιρίες που έχουν συσταθεί σύμφωνα με το δίκαιο χώρας με την οποία η Ελλάδα έχει υπογράψει Σύμβαση Αποφυγής Διπλής Φορολογίας. Έτσι σύμφωνα με το άρθρο 5 του Μοντέλου Σύμβασης ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων , μέσω του οποίου η αλλοδαπή επιχείρηση διεξάγει όλες ή μέρος μόνο των επιχειρηματικών της δραστηριοτήτων. Λαμβάνοντας υπόψη ότι ο όρος μόνιμη εγκατάσταση εδώ περιλαμβάνει ειδικότερα και την έδρα διοικήσεως (πραγματική έδρα) , πρόβλεψη που δεν υπάρχει στο άρθρο 100 του ν. 2238/94 και εν όψει του γεγονότος ότι οι

περισσότερες υπεράκτιες εταιρίες, που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, έχουν την πραγματική τους έδρα στην Ελλάδα, και μάλιστα με τρόπο σχετικά εύκολα διαπιστωμένο, δηλαδή εμφανίζοντας τα ΔΣ απαρτιζόμενα από τους μόνιμους κάτοικους της Ελλάδας πραγματοποιώντας τις ΓΣ στην Ελλάδα, παρουσιάζοντας διεύθυνση αλληλογραφίας στην Ελλάδα κλπ, η συγκεκριμένη ρήτρα παρέχει μεγάλα περιθώρια στις Ελληνικές Φορολογικές Αρχές να δημιουργήσουν πολλά προβλήματα στην λειτουργία των υπεράκτιων εταιριών στην Ελλάδα.

Σε περίπτωση που θεωρηθεί ότι μια υπεράκτια εταιρία έχει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα, αλλάζει τελείως ο τρόπος φορολόγησης της, καταλύονται αρκετά από τα φορολογικά της πλεονεκτήματα και γενικά αντιμετωπίζεται όπως οι αντίστοιχες ελληνικές εταιρίες με διαφορά ότι θα υπόκειται σε κυρώσεις λόγω του ότι ενδεχομένως δεν τήρησε τις υποχρεώσεις δημοσιότητας, που θέτει ο φορολογικός νόμος για την εγκατάσταση και την λειτουργία των αλλοδαπών εταιριών στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα να θεωρηθεί εν τις πράγμασι εταιρία, με ατομική και προσωπική ευθύνη των μελών της.

Η απόκτηση του ακινήτου στην Ελλάδα από μόνη της, δεν δημιουργεί μόνιμη εγκατάσταση για τις υπεράκτιες εταιρίες. Τα αλλοδαπά νομικά πρόσωπα (έκτος των εταιριών μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα) και ειδικά υπεράκτιες εταιρίες, που δεν έχουν μόνιμη εγκατάσταση της Ελλάδα όταν ανεγείρου ή διεξάγουν προσθήκες ή επεκτάσεις σε ακίνητο στην Ελληνική Επικράτεια, εξ αυτού και μόνο λόγου θεωρούνται επιτηδευματίες και πρέπει να τηρούν τα βιβλία ΚΒΣ. Τα αλλοδαπά αυτά νομικά πρόσωπα είναι υποχρεωμένα να τηρούν τα βιβλία μόνο για την περίοδο διαρκούν οι κατασκευαστικές εργασίες. Τα βιβλία που πρέπει να τηρούν οι άνω εταιρίες είναι τα αντίστοιχα που ορίζονται από το άρθρο 4 του ΚΒΣ, αλλά προβλέπεται κατόπιν της έγκρισης της αρμόδιας ΔΥΟ οι αλλοδαπές ΑΕ και ΕΠΕ με ιδιοκτησία ακινήτου να τηρούν μόνο το βιβλίο Εσόδων – Εξόδων αντί του βιβλίου τρίτης Κατηγορίας.

Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω η δραστηριοποίηση στην Ελλάδα μιας υπεράκτιας εταιρίας μέσω μόνιμης εγκατάστασης της αφαιρεί ένα μεγάλο αριθμό των φορολογικών πλεονεκτημάτων, για αυτόν τον λόγο η πιο κάτω ανάλυση της φορολογικής μεταχείρισης των υπεράκτιων εταιριών θα αφορά εκείνες τις εταιρίες οι οποίες δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα χωρίς την μόνιμη εγκατάσταση.

Εδώ αξίζει να σημειωθεί την απόφαση 2/2003 της Ολομέλειας του Άρειου Πάγου, η όποια δεν αναγνωρίζει στις εξωχώριες εταιρίες νομική προσωπικότητα,

εφόσον για την σύσταση τους ακολουθήθηκε η διαδικασία σύστασης της καταστατικής έδρας και όχι αυτή της πραγματικής έδρας. Το ανώτατο δικαστήριο έκρινε ότι οι εταιρίες που έχουν έδρα σε τρίτες χώρες και οι οποίες στην πραγματικότητα δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα είναι άκυρες εάν δεν έχει ακολουθηθεί για την σύσταση τους η διαδικασία που προβλέπει το ελληνικό δίκαιο. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι εταιρίες αυτές είναι «εν τοις πράγμασι» εταιρίες.

3.4 Φορολογία εισοδήματος

Τα σημαντικότερα θέματα για τις υπεράκτιες εταιρίες , από πλευράς φορολογίας τίθενται στο πλαίσιο της φορολογίας εισοδήματος. Έτσι κατά το άρθρο 105 παρ.9 του ν. 2238/94 για τον προσδιορισμό των εισοδημάτων που αποκτούν οι αλλοδαπές επιχειρήσεις, που δεν διατηρούν μόνιμη εγκατάσταση, από πηγές στην Ελλάδα εφαρμόζονται οι διατάξεις που αναφέρονται στον προσδιορισμό του εισοδήματος των φυσικών προσώπων. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι οι υποχρεώσεις τους στην Ελλάδα περιορίζονται στην υποβολή δήλωσης φόρου για τα εισοδήματα που πραγματοποιούνται από ακίνητα και ενδεχομένως σε δήλωση Φόρου Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας, και αυτό επειδή η ύπαρξη εισοδήματος από κάθε άλλη δραστηριότητα στην Ελλάδα θα σήμαινε την απόκτηση της μόνιμης εγκατάστασης από την υπεράκτια εταιρία. Έτσι , η υπεράκτια εταιρία που έχει εισοδήματα από ακίνητα στην Ελλάδα (π.χ. από μίσθωση ακινήτου) υποχρεούται να υποβάλει δήλωση φόρου εισοδήματος και ενδεχομένως την δήλωση του Φόρου Μεγάλης Ακίνητης Περιουσίας και θα φορολογηθεί με το αντίστοιχο φορολογικό συντελεστή. Αν η εταιρία πωλήσει το ακίνητο η υπεραξία που θα προκύψει φορολογείται κατά τις διατάξεις του άρθρου 109 παρ 1 με συντελεστή 37,5 %. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση που η υπεράκτια εταιρία πουλήσει τα διαμερίσματα που θα πάρει από την αντιπαροχή του οικοπέδου που έχει στην Ελλάδα. Στην περίπτωση που η υπεράκτια εταιρία αποφασίσει να ανοικοδομήσει η ίδια το ακίνητο και να πωλήσει στην συνέχεια τις οριζόντιες ιδιοκτησίες , τότε θα αποκτήσει την μόνιμη εγκατάσταση και θα υποστεί όλες τις συνέπειες της.

Σε περίπτωση που ο πραγματικός κύριος – ιδιοκτήτης της υπεράκτιας εταιρίας επιθυμεί να μεταβιβάσει το ακίνητο, συνήθως ακολουθείται η οδός μεταβιβάσεις και παραδώσεις των μετοχών της εταιρίας, έτσι στην ουσία μεταβιβάζεται έμμεσα και η κυριότητα και η νομή του ακινήτου , χωρίς όμως να καταβάλλεται περαιτέρω ο φόρος μεταβίβασης ακινήτου. Με τον ίδιο τρόπο αποφεύγεται η πληρωμή του φόρου

κληρονομιάς και του φόρου δωρεάς στην περίπτωση μεταβίβασης του ακινήτου ή άλλων περιουσιακών στοιχείων για τους πιο πάνω λόγους. Η συγκεκριμένη πρακτική αποτελεί την φοροδιαφυγή αλλά επί του παρόντος οι ελληνικές Φορολογικές Αρχές δυσκολεύονται να διαπιστώσουν και να αποδείξουν τέτοιου είδους μεταβιβάσεις. Πρέπει να πούμε εδώ ότι ο πιο πάνω τρόπος μεταβίβασης περιουσίας κρύβει κινδύνους για τον αγοραστή και αυτό διότι οι περισσότερες υπεράκτιες εταιρίες δεν τηρούν λογιστικά βιβλία αλλά και όταν τηρούν δεν υπάρχουν εχέγγυα για την ειλικρινή απεικόνιση της πραγματικής οικονομικής κατάστασης της εταιρίας. Με απλά λόγια ο αγοραστής αναλαμβάνοντας την υπεράκτια εταιρία κινδυνεύει να βρεθεί χωρίς το γνωρίζει, υπόχρεος οφειλών που τυχόν έχει αναλάβει η εταιρία.

Κεφάλαιο 4^ο

4.1 Το ξέπλυμα χρήματος διαχρονικά και η περίπτωση της Ελλάδας.

Την εποχή της ποτοαπαγόρευσης στην Αμερική, η Ιταλική «μαφία» είχε αναλάβει την διαδικασία της παράνομης διακίνησης του αμφισβητούμενης ποιότητας παραγόμενου αλκοόλ. Φυσικά, όπως κάθε παράνομη οικονομική δραστηριότητα, τα κέρδη που απέφερε η διακίνηση στην οργάνωση ήταν τεράστια. Το πρόβλημα όμως με τα παρανόμως αποκτηθέντα κεφάλαια και τότε και τώρα, είναι ότι δύσκολα μπορείς να τα προωθήσεις στον νόμιμο οικονομικό ιστό. Είναι βέβαια κατανοητό ότι τα χρήματα ως αντικειμενική υπόσταση δεν έχουν καμία αξία αν δεν μπορούν να μετατραπούν σε υλικά αγαθά. Η φετιχιστική λαγνεία για τα χρηματικά μέσα οδηγεί απλώς σε αρρωστημένες ψυχολογικές καταστάσεις πλήρους φιλαργυρίας που έχουν περιγραφεί με τον καλύτερο τρόπο από πνευματικούς δημιουργούς (ο φιλάργυρος του Μολιέρου, «ο θεός Σκρουτζ» του Walt Disney κ.λπ.). Επανερχόμενοι πάλι στο αρχικό μας θέμα της Ιταλικής «μαφίας», βρίσκουμε μια εγγενή αδυναμία από την οργάνωση στην προώθηση των παρανόμως αποκτηθέντων χρηματικών μέσων σε νόμιμες δραστηριότητες. Τη λύση την δώσανε οι οικονομολόγοι της οργάνωσης και ήταν η εξής απλή: Τα παράνομα χρήματα θα έπρεπε να διοχετευτούν σε νόμιμες επιχειρήσεις, οι οποίες θα απέφεραν κέρδη, πολλαπλάσια της αρχικής «επένδυσης». Αν όμως οι επιχειρήσεις ασχολούνταν με την παραγωγή ή την εμπορία θα ήταν πολύ εύκολο να αποκαλυφθεί ότι οι δημιουργηθείς υπεραξίες δεν είχαν καμία σχέση με το παραχθέν ή εμπορευόμενο αγαθό. Για τον λόγο αυτό οι οικονομολόγοι της οργάνωσης καταλήξανε στο συμπέρασμα ότι θα έπρεπε να δραστηριοποιηθούν στην παροχή υπηρεσιών. Ως τελική απόφαση πάρθηκε η δημιουργία καθαριστηρίων ενδυμάτων. Με δεδομένο τον χαμηλό φορολογικό συντελεστή επί των κερδών οι επιχειρήσεις αυτές εμφάνιζαν τεράστιους εικονικούς τζίρους, διένειμαν δε στους μετόχους τους υψηλά, φορολογηθέντα κέρδη. Από το γεγονός αυτό έλκει την ονομασία της η διαδικασία του ξεπλύματος χρήματος γνωστή παγκοσμίως ως «money laundering».

Σύμφωνα με έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας που δημοσιοποιήθηκε μέσα στο 2007, τον χρόνο. Το ποσό αυτό αναλύεται σε 20 – 40 δισ. δολάρια προερχόμενα

από διαφθορά, σε 500– 1.000 δισ. δολάρια προερχόμενα από εγκληματικές πράξεις και σε 500 δισ. δολάρια προερχόμενα από φοροδιαφυγή.

Όσον αφορά την Ελλάδα τα κρούσματα ξεπλύματος χρήματος παρουσίασαν έξαρση το 2004, όταν δεσμεύτηκαν ύποπτα κεφάλαια σχεδόν 30 εκατομμυρίων ευρώ. Ο πιο κάτω πίνακας δείχνει διαχρονικά τις δεσμεύσεις κεφαλαίων για ξέπλυμα χρήματος στην Ελλάδα:

ΕΤΟΣ	ΠΟΣΟ (σε εκατ. Ευρώ)	ΒΑΣΙΚΗ ΠΗΓΗ
2005	8,9	Τράπεζες, ανταλλακτήρια, τελωνεία
2004	30,0	Τράπεζες, ανταλλακτήρια, τελωνεία
2003	25,0	Τράπεζες, ανταλλακτήρια
2002	23,1	Τράπεζες, ανταλλακτήρια
2001	21,0	Εκβιασμοί
2000	12,6	Τράπεζες, ανταλλακτήρια
1999	7,0	Τράπεζες, ανταλλακτήρια

4.2 Ο ρόλος των υπεράκτιων εταιρειών στο ξέπλυμα χρήματος

Όσον αφορά τη χρησιμοποίηση υπεράκτιων εταιρειών στο ξέπλυμα χρήματος, σύμφωνα με την βιβλιογραφία διακρίνεται σε τρία στάδια:

Σε ότι αφορά την πρώτη φάση, αυτή της «τοποθέτησης», ο ρόλος των εταιρειών offshore είναι περιορισμένος. Έχει καταγραφεί μια τεχνική, όπου κάποιος είναι ιδιοκτήτης μιας εταιρείας «βιτρίνας» με απόλυτα νόμιμο αντικείμενο (εστιατόριο, κατάστημα πώλησης ενδυμάτων κλπ.) και καταθέτει στο λογαριασμό τα νόμιμα κέρδη μαζί με το παράνομο χρήμα.

Στη δεύτερη φάση του «στοιβάγματος», όπου σημασία έχει η μεγάλη κινητικότητα του χρήματος για να χαθεί ο σύνδεσμος του με την πηγή και τις ρίζες του, έχει καταγραφεί το εξής : εκεί που τα κεφάλαια έχουν κατατεθεί σε μικρά ποσά σε τραπεζικούς λογαριασμούς, που μεμονωμένα δεν κινούν ανησυχία λόγω χαμηλού μεγέθους, αλλά συνολικά θα αποτελούσαν αντικείμενο αναφοράς από τις Τράπεζες, βρίσκει τη θέση της η υπεράκτια εταιρεία, οι μετοχές της οποίας αγοράζονται με τα χρήματα αυτά, και η οποία με τη σειρά της αναλώνεται σε επενδύσεις στο έδαφος που

θέλει να εισάγει το ανακυκλωμένο χρήμα. Στη συνέχεια πωλεί και πάλι σε άλλο αγοραστή, αγοράζει εκ νέου και έτσι η οσμή του χρήματος χάνεται.

Στην τελευταία φάση, όπου το βρώμικο χρήμα μεταλλάσσεται σε «καθαρό» και επιχρίεται με τη σκόνη της νομιμότητας, οι υπεράκτιες εταιρείες χρησιμεύουν για να προσδώσουν στο βρώμικο χρήμα την ταυτότητα προϊόντος ή κέρδους από μία καθ' όλα νόμιμη συναλλαγή, όπως η πώληση ακινήτου ιδιοκτησίας της offshore.

Σχηματικά, οι πιο πάνω περιγραφόμενες δραστηριότητες υλοποιούνται με τις παρακάτω δραστηριότητες:

4.2.1 Εταιρείες «φαντάσματα»

Οι εταιρείες αυτές επιτελούν τον αποκλειστικό σκοπό της απορρόφησης των κεφαλαίων και του «αποσυσχετισμού» κεφαλαίων και προέλευσης τους. Η ίδρυσή τους εξαντλείται σε οροθέτηση εικονικών ρόλων και στην εγκαθίδρυση ενός τοπικού εντεταλμένου, που λειτουργεί ως διευθυντής και εκπρόσωπος.

4.2.2 Εταιρείες «βιτρίνες»

Ο τύπος των εταιρειών αυτών είναι πιο σύνθετος αφού επιδίονται και σε νόμιμες ενέργειες προκειμένου να καλύψουν τις παράνομες. Οι δράστες που προσπαθούν να ξεπλύνουν χρήμα, έχουν συνήθως περισσότερες από μία τέτοιες εταιρείες και μεταφέρουν το βρώμικο χρήμα από τη μία στην άλλη.

4.2.3 Συναλλαγές στο Χρηματιστήριο

Στις συναλλαγές στο Χρηματιστήριο, για να νομιμοποιήσουν έσοδα από εγκληματικές ή παράνομες δραστηριότητες, μπορούν να χρησιμοποιηθούν φυσικά πρόσωπα, offshore εταιρίες, νομικά πρόσωπα

Τα χρηματιστηριακά προϊόντα που προσελκύουν αυτούς που επιθυμούν να διοχετεύσουν παράνομους προσόδους, είναι τα εξής :

1. Αγορά μετοχών εισηγμένων στο Χ.Α.Α.
2. Αγορά μεριδίων αμοιβαίων κεφαλαίων
3. Τοποθετήσεις σε repos
4. Αγορά ομολόγων
5. Συμμετοχή σε δημόσιες εγγραφές εταιρειών που πρόκειται να εισαγάγουν τις μετοχές τους στο Χ.Α.Α.
6. Αγορά χρηματιστηριακών παράγωγων προϊόντων.

Οι διαδικασίες για τις παραπάνω συναλλαγές πραγματοποιούνται μέσω χρηματιστηριακών εταιρειών, εταιρειών επενδυτικών υπηρεσιών (Ε.Π.Ε.Υ.), καθώς

και από εταιρείες λήψης και διαβίβασης εντολών (Ε.Λ.Δ.Ε.). Έχει παρατηρηθεί ότι η έρευνα για ξέπλυμα χρήματος, δυσχεραίνεται όταν ο επενδυτής και πελάτης της χρηματιστηριακής εταιρείας είναι υπεράκτια εταιρεία ή φυσικό πρόσωπο - κάτοικος εξωτερικού και για λογαριασμό του ενεργεί θεσμικός επενδυτής. Στις περιπτώσεις αυτές η χρηματιστηριακή εταιρεία δεν έχει τη δυνατότητα να γνωρίζει το «προφίλ» του τελικού επενδυτή.

Χαρακτηριστικό γνώρισμα συμπεριφοράς ύποπτης για «ξέπλυμα χρήματος» είναι το «βραχύβιο» της συναλλαγής, δηλαδή δεν πραγματοποιούνται συναλλαγές σημαντικών ποσών για επένδυση, αλλά απλώς για τη νομιμοποίηση, η οποία συντελείται με την πώληση των μετοχών, ακόμη και αν με την πώληση αυτή προκύπτουν ζημιές, καθόσον αυτό που ενδιαφέρει αυτούς που «ξεπλένουν βρώμικα χρήματα» δεν είναι τα χρηματιστηριακά οφέλη αλλά ο «εξαγνισμός» και η επανένταξη τους στους υγιείς οικονομικούς κύκλους.

4.3 Οι μέθοδοι ξεπλύματος του «βρώμικου χρήματος».

Διαχρονικά, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, εμφανίστηκαν διάφοροι τρόποι ξεπλύματος του βρώμικου χρήματος. Οι μέθοδοι διαφέρουν από εποχή σε εποχή και από χώρα σε χώρα. Ως γενική παρατήρηση έχουμε να κάνουμε πως χώρες με χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές έλκουν σημαντικά παράνομα κεφάλαια, επειδή το κόστος του ξεπλύματος, η εκάστοτε δηλαδή φορολογική επιβάρυνση, είναι ιδιαίτερα χαμηλή. Δεν είναι τυχαίο ότι η Κύπρος μέχρι το 2002 όπου υφίστατο το καθεστώς των υπεράκτιων εταιρειών με φορολογικό συντελεστή 4,25%, αλλά και σήμερα με έναν από τους χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές στην Ευρωπαϊκή Ένωση (10%), έλκει τέτοια κεφάλαια, αν και οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι ο έλεγχος πια για την προέλευση των κεφαλαίων αυτών είναι ιδιαίτερα λεπτομερής και ουσιαστικός.

Η Διεθνής Δράση για το ξέπλυμα χρήματος (FATF), έχει συγκεντρώσει χαρακτηριστικές περιπτώσεις ξεπλύματος χρήματος που έχουν εντοπισθεί διεθνώς. Οι απλές περιπτώσεις έχουν σχέση με την ηλεκτρονική μεταφορά κεφαλαίων (εμβάσματα). Σύμφωνα με την FATF, οι περιπτώσεις ξεπλύματος με εμβάσματα έχουν αυτή τη μορφή: Μικροκαταθέσεις σε πολλούς τραπεζικούς λογαριασμούς διαφόρων τραπεζών των οποίων οι εισπράξεις γίνονται από ένα άλλο πρόσωπο και όχι από τον φαινομενικά δικαιούχο, με εξουσιοδότηση. Συνήθως οι περιπτώσεις

αυτές σχετίζονται με ξέπλυμα χρήματος που έχει προέλθει από σωματεμπορία (Human trafficking).

Άλλη, ιδιαίτερα προσφιλής μέθοδος και στην Ελλάδα, είναι η αγορά λαχείων ή κερδισμένων λαχμών τυχερών παιχνιδιών. Από προσωπική μας εμπειρία, γνωρίζουμε περιπτώσεις όπου φορολογούμενοι προσκόμισαν στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. για κάλυψη τεκμηρίων, βεβαιώσεις κερδών επίσημων εθνικών τυχερών παιχνιδιών (ΛΟΤΤΟ, ΠΡΩΤΟ κλπ.), όπου τα τυχερά δελτία φαινόταν να έχουν κατατεθεί την ίδια μέρα με διαφορά λίγων λεπτών της ώρας, σε πολλές διαφορετικές πόλεις της χώρας. Η μέθοδος αυτή φθίνει βαθμιαία γιατί γεννά άμεσα υποψίες στα ελεγκτικά όργανα και ερευνάται επισταμένα.

Στην πραγματικότητα, εταιρείες «βιτρίνες» σήμερα ιδρύονται συνήθως σε χώρες φορολογικούς παραδείσους με μηδενική ή ελάχιστη φορολογική επιβάρυνση ή σε χώρες με χαμηλούς φορολογικούς συντελεστές. Οι επιχειρήσεις αυτές χρησιμοποιούνται κυρίως για ανατιμολογήσεις αγαθών σε περιπτώσεις τριγωνικών αγορών ή πωλήσεων. Κλασικό σε αυτή την περίπτωση είναι το παράδειγμα Ελληνικών εμπορικών επιχειρήσεων που εισάγουν εμπορεύματα κυρίως από την Κίνα.

Είναι γνωστό ότι τα περιθώρια κέρδους των εμπορευμάτων αυτής της προέλευσης είναι ιδιαίτερα μεγάλα με συνέπεια η Ελληνική επιχείρηση να εμφανίζει υψηλά καθαρά κέρδη και κατ' επέκταση μεγάλη φορολογική επιβάρυνση. Αν λοιπόν για παράδειγμα μια επιχείρηση εμπορίας κλιματιστικών μηχανημάτων εισαγάγει τέτοια μηχανήματα από την Κίνα στην Ελλάδα, το κόστος δε της εισαγωγής είναι 200.000€ και η αξία των πωλήσεων 1.000.000€, αυτή, αν θεωρήσουμε ότι υπάγεται σε φορολογικό συντελεστή 25%, θα έχει φορολογική επιβάρυνση 200.000€ (800.000X25%). Αν όμως υπάρξει μία εταιρεία ιδίων συμφερόντων στην Κύπρο που ανακοστολογήσει τα εμπορεύματα και τα πουλήσει στην Ελληνική εταιρεία αντί 700.000€, τότε η συνολική φορολογική επιβάρυνση θα είναι για μεν την Κύπρο 50.000€ ((700.000-200.000)X 10%), για δε την Ελλάδα 75.000€ ((1.000.000-700.000) X 25%) και σε σύνολο 125.000€. Βλέπουμε δηλαδή ότι άμεσα υπάρχει χρηματικό όφελος ύψους 75.000€. Επειδή δε η αγορά είναι τριγωνική θα πρέπει να σημειώσουμε ότι και στην μία και στην άλλη περίπτωση τα εμπορεύματα θα φορτωθούν στην Κίνα και θα παραληφθούν κατευθείαν στην Ελλάδα. Η Κυπριακή εταιρεία θα ασχοληθεί στην ουσία μόνο με την έκδοση των φορολογικών στοιχείων.

Επειδή οι προαναφερόμενοι τρόποι βέβαια είναι πια κλασσικοί, οι «ειδικοί»

προτείνουν πλέον εξειδικευμένες μεθόδους. Αναφέρονται επιγραμματικά μερικές από αυτές όπως οι επιχειρήσεις πολυτίμων λίθων (συνήθως με την μέθοδο αυτή ασχολούνται άτομα που πίσω από αυτά κρύβονται τρομοκρατικές οργανώσεις ή «επαναστατικοί στρατοί» σε αφρικανικές χώρες), είσπραξη ασφαλιστικών αποζημιώσεων από εικονικές ζημίες σε κλεμμένα πολυτελή οχήματα ή βύθιση πολυτελών σκαφών αναψυχής κ.λπ. Μία άλλη προσφιλής μέθοδος είναι η ίδρυση ενός φιλανθρωπικού ιδρύματος ή μιας μη κυβερνητικής οργάνωσης. Η οργάνωση εκτός από τις επίσημες επιχορηγήσεις μπορεί να έχει έσοδα και από χιλιάδες υποτιθέμενα «αρωγά μέλη» με πολύ μικρές καταβολές από το καθένα από αυτά. Το γεγονός αυτό κάνει σχεδόν αδύνατη την εξακρίβωση της ταυτότητας των μελών αυτών, πολλές δε χορηγίες μπορεί να είναι και ανώνυμες. Έτσι ο πραγματικός διαχειριστής των οικονομικών του ιδρύματος μπορεί να πραγματοποιεί ψεύτικες καταθέσεις από εικονικά «αρωγά μέλη» τις οποίες μετά να τις επαναφέρει στο άτομο του ως «έξοδα κίνησης» ή αποζημίωση για άλλες υποτιθέμενες δικές του δαπάνες.

Στην πράξη ένα ελάχιστο ποσό από τα χρήματα που συγκεντρώνει ένα μη κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο πηγαίνει για την «ευόδωση των σκοπών του», ενώ το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος αφορά «διοικητικά έξοδα» που τις πιο πολλές φορές εμφανίζονται ως έξοδα παραστάσεων ή έξοδα κινήσεως. Αξίζει εδώ να σημειωθεί ότι στα περισσότερα νομικά πρόσωπα αυτού του είδους τα «διοικητικά έξοδα» στις πιο πολλές των περιπτώσεων ανέρχονται στο 75% περίπου των συνολικών εσόδων.

Μία άλλη προσφιλής μέθοδος ξεπλύματος είναι η ίδρυση επενδυτικής εταιρείας η οποία δημιουργεί ένα επενδυτικό κεφάλαιο του οποίου συνήθως οι αποδόσεις είναι συνδεδεμένες με την πορεία διάφορων αγορών. Οι διαχειριστές του κεφαλαίου με την δικαιολογία των προμηθειών ή των penalties σε περίπτωση πρόωρης λήξης των επενδυτικών προγραμμάτων, μπορούν να βάζουν και να βγάζουν χρήματα που στην πραγματικότητα αφορούν αναλήψεις και καταθέσεις μικροποσών μεγάλου αριθμού, έτσι ώστε να είναι ουσιαστικά αδύνατη η παρακολούθηση της διαδρομής των κεφαλαίων.

Τελειώνοντας την αναφορά μας στους «μοντέρνους» τρόπους ξεπλύματος χρήματος θα πρέπει να αναφερθούμε και στο σύστημα «Hawala» το οποίο αναφέρεται αποκλειστικά στο ξέπλυμα και τη μεταφορά χρημάτων σε τρομοκρατικές οργανώσεις και ήταν αυτό που χρησιμοποίησε ο Μπιν Λάντεν για να χρηματοδοτήσει το τρομοκρατικό χτύπημα της Νέας Υόρκης την 11η Σεπτεμβρίου. Στην ουσία είναι

μία πολύπλοκη διαδικασία μεταφοράς χρημάτων από τον χρηματοδότη στην τρομοκρατική οργάνωση, μέσω πολλών ενδιάμεσων, φαινομενικά νόμιμων διαδικασιών και εικονικών επιχειρήσεων, με απώτερο σκοπό να μην γνωρίσει ο χρηματοδότης τα άτομα που θα εκτελέσουν το τρομοκρατικό χτύπημα.

Ολοκληρώνοντας την αναφορά μας στις μεθόδους ξεπλύματος βρώμικου χρήματος αναφέρεται η περίπτωση της Ρωσικής εταιρείας Yukos όπου μετά την κατάρρευση της πρώην Σοβιετικής Ένωσης ύποπτα κεφάλαια που προερχόταν από συμμορίες που εμπλεκόταν σε λαθρεμπόριο ναρκωτικών και όπλων, συμβόλαια δολοφονιών, εκβιασμούς, απάτες κλπ., διοχέτευαν μέσω της Yukos σε θυγατρική εταιρεία της στην Ολλανδία, η οποία πάλι τα τοποθετούσε σε πολυτελείς κατοικίες στην Ισπανική Κόστα ντελ Σολ.

4.4 Η επιρροή των υπεράκτιων εταιρειών στην λειτουργία του Διεθνούς Χρηματιστηριακού Συστήματος.

Την επίδραση των υπεράκτιων κέντρων στο διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα μελετά το Financial Stability Forum ένας Οργανισμός που έχει συσταθεί από το 1999 με σκοπό την προώθηση της διεθνούς χρηματοοικονομικής σταθερότητας μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών και της διεθνούς συνεργασίας στο επίπεδο εποπτείας. Ο πιο πάνω Οργανισμός έχει διαμορφώσει ένα κατάλογο 37 χωρών και περιοχών που λειτουργούν υπεράκτια κέντρα. Αυτές οι χώρες χωρίζονται σε συνεργάσιμες και μη ως προς τη συμμετοχή τους στη διαδικασία ελέγχου της νομοθεσίας και των κανονισμών τους και την αποδοχή προτάσεων του Οργανισμού.

Συμπέρασμα

Η μορφή των υπεράκτιων εταιριών είναι εύρημα του άγγλο- σαξονικού δικαίου και συγκεκριμένα τα πρώτα υπεράκτια κέντρα δημιουργήθηκαν στα κράτη αποικίες της Μεγάλης Βρετανίας και των ΗΠΑ. Οι υπεράκτιες εταιρίες αρχικά χρησιμοποιήθηκαν όχι μόνο από τους ιδιώτες των πιο πάνω χωρών αλλά και από κρατικούς οργανισμούς τους , στα πλαίσια άσκησης της υποτραπέζιας πολιτικής τους. Η μεγάλη διάδοση του θεσμού οδήγησε στο να χρησιμοποιούνται με μεγάλη επιτυχία οι υπεράκτιες και από τους αντίπαλους των πιο πάνω κρατών . Έτσι ξεκίνησε ο δημόσιος διάλογος για το πόσο επικίνδυνα, επιζήμια και ανεξέλεγκτα είναι τα υπεράκτια κέντρα.

Οι υπηρεσίες που προσφέρονται από τις offshore αγορές δεν περιορίζονται στα φορολογικά κίνητρα και στη μυστικότητα των επενδυτών (που εν μέρει εξασφαλίζει την αποφυγή πληρωμής φόρων). Εκτείνονται σε μια ευρεία σειρά υπηρεσιών που έχει ως στόχο τη χαμηλού κόστους και εύκολη - χωρίς περιττούς περιορισμούς - διεξαγωγή εξειδικευμένων επιχειρηματικών εργασιών διαφόρων επιχειρήσεων.

Είναι αξιοσημείωτη η σταθερά ανοδική ζήτηση για υπηρεσίες offshore που επιτυγχάνεται χάρη στη χρήση των ψηφιακών δικτύων: η διαφήμιση και η έκταση των προσφερόμενων υπηρεσιών μέσω του παγκόσμιου ιστού έχουν κάνει εύκολη και προσιτή τη χρήση των υπηρεσιών τους.

Το σημαντικότερο όμως είναι ότι οι υπηρεσίες δεν απευθύνονται αποκλειστικά σε μεγάλους επενδυτές, αλλά και σε άτομα με περιορισμένα σχετικά κεφάλαια που επιθυμούν να αντισταθμίσουν απώλειες σε απαξιωμένα χρηματοοικονομικά προϊόντα χωρών υψηλής φορολόγησης ή να μεταφέρουν τα χρήματά τους σε αγορές χαμηλότερου κόστους, αποφεύγοντας υπέρογκες φορολογικές επιβαρύνσεις απόδοσης και εισοδήματος.

Βιβλιογραφία

- Δούβης Παναγιώτης , Offshore Δραστηριότητες, Αθήνα 2008, Εκδόσεις Σακουλά.
- Μελάς Δημήτρης, Διεθνής Φορολογικός Σχεδιασμός & Υπεράκτιες Επιχειρήσεις, Αθήνα 2008 , Εκδόσεις Σακουλά
- Έντυπα ΜΜΕ
Εφημερίδα καθημερινή 07/2010
Οικονομικό περιοδικό Ρεσάλτο 06/2010
- Διαδικτυακοί τόποι
Tax.voria.gr
Capital tax.gr
Lawnet.gr

